

TEŻ

**LALKA TEŻ
CZŁOWIEK**

2009

LALKA TEŻ CZŁOWIEK

IV Międzynarodowy Festiwal
Teatru Lalek i Animacji Filmowej
dla Dorosłych

2009

Na zdjęciu: Marek b. Chodaczyński z rzeźbami
Grzegorza Durlika według projektu
Alicji Chodynieckiej-Kuberskiej
Balaam czyli Problem winy obiektywnej
(L. Kołakowski, premiera 1988)

Organizator:

Nieustannie od wielu lat tłumaczymy, że sztuka animacji, w tym teatr lalek, jest jednym z języków sztuki.

- Nie jest ani zwierciadłem, czy infantylnym wstępem, do *prawdziwego teatru* i filmu
- Nie jest metodą dydaktyczną
- Nie jest sposobem pedagogicznym dla *naszych milusińskich*
- Nie jest sposobem naśladownictwa czegośkolwiek

Oczywiście może być tym wszystkim

Postanowiliśmy zaprosić Państwa i zaprezentować Wam filmy i spektakle posługujące się sztuką animacji od klasyki do eksperymentu.

Przedstawimy w tym roku filmy z Estonii, Wielkiej Brytanii, USA i Polski, będziemy gościć grupy teatralne z: Białorusi, Czech, Francji, Niemiec, Norwegii, Polski, Rosji i Turcji.

Na ich przykładzie pragniemy przekonać, że istnieją różne języki sztuki, różne przestrzenie twórcze, że warto je poznawać. Nimi śmiać się, wzruszać, oddychać, a jeśli odrzucać to świadomie.

Constantly from many years, we are coming to explaining that the art of animation such as theatre of puppets is one of the art languages itself.

- It's not a mirror or infantile introduction to "Real theatre" or movie.
- It's not a dictactic method.
- It's not a pedagogical way for "our beloved".
- It's not a way of imitating anything.

Of course it can be any of this.

We decided to invite and present you the movies and spectacles which use the art of animation from classics to experiments.

This year, we will present you movies from Estonia, Great Britain, Usa and Poland, we will have theatrical groups from Belarus, Czech Republic, France, Germany, Norway, Poland, Russia and Turkey as guests.

Having them as an example, we would like to convince you that there are various languages of art and many creative spaces which are worth to explore. To laugh at them, to be touched by them, breathe by them and negate them only if conscious of that.

Marek b.Chodaczyński

prezes *Unii Teatr Niemożliwy*
dyrektor Międzynarodowego Festiwalu
Teatru Lalek i Animacji Filmowej dla Dorosłych *Lalka też Człowiek*

MAŁGORZATA SADY
KURATOR
CZĘŚCI FILMOWEJ
FESTIWALU
LALKA TEŻ CZŁOWIEK

Tłumaczy literaturę piękną, teksty z obszaru sztuki współczesnej i filozofii (Wittgenstein, Russell, Themerson, Czechowicz).

Współpracuje z centrami sztuki, festiwalami filmowymi i teatralnymi w Polsce i zagranicą jako realizatorka i uczestniczka projektów artystycznych. Propagatorka twórczości Franciszki i Stefana Themersonów; stale współpracuje z The Themerson Archive w Londynie. Prowadzi niezależną oficynę wydawniczą Gaberbocchus w Polsce. Pracowała przy realizacji najnowszego filmu Braci Quay *Inventorium śladów* (asystent reżysera, improwizacje muzyczne). Obecnie z Marcinem Giżyckim pracuje nad filmem dokumentalnym *Alfred Schreyer z Drohobycza*.

Pisze, fotografuje, słucha muzyki.

Her translations include literature, contemporary art and philosophy (Wittgenstein, Russell, Themerson, Czechowicz). Collaborates with art centers, film and theatre festivals at home and abroad as a curator and participant of art projects. Promotes the oeuvre of Franciszka and Stefan Themerson, cooperates with the Themerson Archive in London. Runs an independent publishing press Gaberbocchus w Polsce. Worked with the Quay Brothers at their new film *Inventorium of Traces* (assistant director, music improvisations). At present realizes a documentary “Alfred Schreyer from Drohobycz” with Marcin Giżycki.

Writes, takes photographs and listens to music.

JACEK I PLACEK film pełnometrażowy

Reżyseria: Leszek Gałysz

Muzyka - Jan Borysewicz i Lady Pank.

Słowa piosenki (-nek): Andrzej Mogielnicki,
Jacek Cygan

Wprowadzenie: Leszek Gałysz

Scenarzysta, reżyser, producent, od 1970 związany ze
Studiem Miniatur Filmowych (Warszawa). Zrealizował
ponad 40 filmów oraz spektakl muzyczny dla dzieci.

Pełnometrażowy film animowany dla dzieci. Adapta-
cja powieści K.Makuszyńskiego *O dwóch takich co ukradli księżyc*. Opowieść o dwóch bliźniakach - Jacku i Plac-
ku - którzy uciekają z domu w poszukiwaniu krainy, w

której nie trzeba pracować i przeżywają wiele niesamo-
witych przygód.

Director: Leszek Gałysz

Music by J. Borysewicz, performed by Lady Pank

Introduced by Leszek Gałysz. Script writer, director, producer,
from 1970 associated with Studio Miniatur Filmowych (Warsaw).
Has realized over 40 films and a musical for children.

Animated feature film for children. Adaptation of Makuszyń-
ski's popular novel "About the Two Who Stole the Moon". A
story about twin brothers, Jacek i Placek who run away from
home in search for a land where people do not have to work and
experience many incredible adventures.

KINO LUNA 15.10.09 czwartek 12:00

KINO LUNA 18.10.09 niedziela 12:00

NOWE HORYZONTY ANIMACJI CZĘŚĆ I

seans prowadzony przez Iwonę Mroczek

- *Trylogia Adama Elliota*
- *Małpiszon*
- *Tajemnicze wyprawy Jaspera Morello*

Wprowadzenie: Iwona Mroczek (TiM Film Studio)
– specjalizuje się w animacji dla dzieci i nieco starszych widzów. Autorka projektów Nowe Horyzonty Animacji i Animacje -Rewelacje

POKAZ PIERWSZY

Trylogia Adama Elliota, Australia

Trzy czarno-białe filmy ze specyficzną narracją. Historię rodziny, która jest zarówno tragiczna jak i zabawna, poznajemy z punktu widzenia wujka, kuzyna i brata.

Małpiszon, Irlandia

Orangutan ucieka z zoo i staje się gwiazdą światowej sławy. W pogoń za nim rusza właściciel zoo.

Tajemnicze wyprawy Jaspera Morello, Australia

Jasper Morello wyrusza na wyprawę zorganizowaną przez tajemniczego naukowca. Animacja w stylu Wayang.

Introduced by Iwona Mroczek (TiM Film Studio) who specializes in animation for children and not only. Her projects include New Horizons of Animation and Animations-Revelations.

PRESENTATION FIRST

“Adam Elliot’s Trilogy”, Australia

Three black-and-white films with a peculiar narration. We get to know the family history, which is both tragic and funny, from a point of view of an uncle, cousin and brother.

“Ape”, Ireland

An orangutan escapes from the zoo and becomes a star. The zoo owner chases him.

“Mysterious journeys of Jasper Morello”, Australia

Jasper Morello sets off on a journey organised by a mysterious scientist. A Wayang-style animation.

KINO LUNA 15.10.09 czwartek 17:00

O NAJWIĘKSZEJ KŁÓTNI

wg Leszka Kołakowskiego
 + film o kręceniu tego filmu
 + seans prowadzony przez autora:
Z. Koteckiego)

Zbigniew Kotecki przedstawia

1. *O największej kłótni*

Reżyseria i zdjęcia: Zbigniew Kotecki

Adaptacja filmowa bajki filozoficznej L. Kołakowskiego. Plastyka inspirowana malarstwem Petera Bruegela starszego.

2. Film dokumentalny z realizacji "O największej kłótni" z komentarzem na żywo autora.

3. *Dim* – 10 min, 1992.

Zdjęcia: Zbigniew Kotecki.

Opowieść o przemijaniu i osamotnieniu. Ożywianie lalek wielkości człowieka jako odwrotna tendencja w standardowych produkcjach filmów lalkowych w Polsce stawiająca podczas realizacji specyficzne wyzwania techniczne i artystyczne.

4. *Na dnie szafy* – 9 min, . 1984.

Reżyser: Jerzy Kopczyński.

Zdjęcia: Zbigniew Kotecki

Horror. Wzgardzone ubranie wepchnięte przez młodą kobietę na dno szafy, zaczyna żyć swoim życiem. Wypęła na podłogę, nabiera kształtów, przytwierdza sobie głowę ze znalezionej w lodówce indyka, sapiąc, posuwa się w stronę łóżka, w którym śpi kobieta...

Zbigniew Kotecki

Reżyser i operator realizujący filmy od nieomal 30 lat. Związany z Studiem SEMAFOR w Łodzi i TV Studiem Filmów Animowanych w Poznaniu.

1. "About the Biggest Quarrel"

Directed and Photo: Zbigniew Kotecki

Adaptation of a philosophical fairy-tale by L.Kołakowski. Film inspired by Peter Bruegel's painting.

2. "About the Biggest Quarrel", making-off, commented live by the director.

3. "Dim" 10 min, 1992.

Photos: Zbigniew Kotecki.

A story about passing and loneliness. Animating human-size puppets as contrary to standard puppet productions in Poland constituted a technical and artistic challenge.

4. "At the Bottom of the Wardrobe" – 9 min, . 1984.

Director: Jerzy Kopczyński

Photos: Zbigniew Kotecki

Horror. A neglected dress thrown into the bottom of the drawer is brought to life. It crawls onto the floor, takes a shape, makes its head from a turkey found in the fridge, panting moves towards the bed where the woman is asleep...

Zbigniew Kotecki

Director and cameraman for nearly 30 years. Associated with SEMAFOR in Łodz and TV Studio of Animated Films in Poznan.

KINO LUNA 16.10.09 piątek 12:00

KÓŁKO I KRZYŻYK

– *Toe Tactic* – reżyseria Emily Hubley, USA,
film pełnometrażowy, fabularny z elementami animacji

Premiera w Warszawie!!! 84 min

Film fabularny z elementami animacji

Na wiadomość, że dom w którym się wychowała został sprzedany Mona Peek pogrąża się w spóźnionym żalu po śmierci ojca. Bohaterka wraca tam, aby wykopać schowany kawałek kości ojca i nawiązuje kontakt metafizyczny z czterema rysunkowymi postaciami, grającymi w tajemniczą grę w innym wymiarze. Psy na zmianę zaczynają ingerować w jej życie. Za ich sprawą nieznajomi wszystko o niej wiedzą, przedmioty gubią się i odnajdują...

Warsaw premiere

Feature film combined with animation.

When Mona Peak learns her childhood home has been sold, she is thrown into grief for her dead father. She returns to the house to dig up a piece of bone that she had buried there and triggers a metaphysical connection to an esoteric game played in another dimension by four animated dogs. The dogs take turns messing with Mona's life; strangers are all-knowing, objects are lost and found...

KINO LUNA 16.10.09 piątek 17:00

NAJNOWSZA POLSKA ANIMACJA – filmy studentów ASP zrealizowane pod opieką profesora Jerzego Kuci (Kraków)

Jerzy Kucia
Scenarzysta, producent i reżyser filmów animowanych, profesor ASP w Krakowie, gdzie od 1981 prowadzi Pracownię Rysunku Filmowego. Debiut reżyserski w 1972; od 1992 – również producent swoich filmów. Członek zarządu ASIFA (Association Internationale du Film d'Animation). W latach 1994-1997 wiceprezydent ASIFA. Liczne nagrody na międzynarodowych festiwalach animacji na całym świecie. Prowadzi coroczne Międzynarodowe Warsztaty Filmu Animowanego.

<i>Sufler</i>	Przemysław Świda	2003	7'30"
<i>Zastygłe</i>	Maria Görlich	2006	9'10"
<i>Schadzka</i>	Izabela Bartosik	2003	4'40
<i>Stupajkop</i>	Andrzej Zaręba	1992	10'
<i>Imago</i>	Magda Piwowarczyk	2004	3'20
<i>Wszystko płynie</i>	Edyta Turczanik	2007	8'
<i>Jutro</i>	Katarzyna Agopsowicz	2005	7'
<i>Cały ten szmal</i>	Tomasz Głuc		3'
<i>Po jabłkach</i>	Marta Pajek	2005	5'20"
<i>Printed rainbow</i>	Gitanjali Rao	2006	15'
<i>Referat</i>	Łukasz Pazera		3'20

New Polish Animation - Films by Prof. Jerzy Kucia's students - diploma films, etudes and debutes (Academy of Fine Arts in Cracow)

Jerzy Kucia

Director, scripwriter and producer of animated films, professor of the Academy of Fine Arts in Cracow where he runs animated film studio at (from 1981). Debut in 1970, from 1982 also producer. Member of ASIFA board, 1994-97 its vice-president. Numerous awards at international film festivals.

KINO LUNA 16.10.09 piątek 19:00

ENTROPIA

– Wytwórnia Filmów Dziecięcych – Wrocław – filmy zrealizowane przez dzieci

Dziecięca Wytwórnia Filmowa

DWF to nazwa warsztatu animowanego dla dzieci działającego od 1985r w galerii Entropia, prowadzonego przez Alicję Jodko wraz z Mariuszem Jodko i Andrzejem Rerakiem. Dzieci uczą się realizacji filmów animowanych w ramach klasycznej techniki poklatkowej.

Do udziału w warsztatach zapraszani są artyści różnych dziedzin i mediów, by przybliżyli swoją technikę tworzenia - obrazu, rzeźby, aranżacji przestrzennej, fotografii, grafiki, filmu, animacji 3D, muzyki.

DWF stwarza dzieciom okazję do wystąpienia w roli twórcy. Filmy DWF uhonorowane zostały licznymi nagrodami w kraju i zagranicą.

Pokaz prezentują Alicja i Mariusz Jodkowie, z wykształcenia filozofowie, aktywni na wielu obszarach twórczości. Mariusz, dyrektor galerii, zajmuje się fotografią, filmem, multimediami, projektowaniem graficznym. Alicja zajmuje się filozofią sztuki, pisze teksty krytyczne, tworzy poezję wizualną, jest autorką kilku wystaw indywidualnych (instalacji dźwiękowo-obiektowych), zajmuje się także filmem - szczególnie animowanym. Jest założycielką, prowadzącą i opiekunką artystyczną Dziecięcej Wytwórni Filmowej.

Program *Kolarz*, Jacek Wojtaś, DWF 1990-2009

muzyka: Małe Instrumenty

montaż, opieka artystyczna: Alicja Jodko non camera, drapanka bezpośrednio na taśmie filmowej 16 mm

Katastrofa Pompei – Mieszko Karnas; 1'00"; DWF 2005;

muzyka, montaż, opieka artystyczna: Alicja Jodko

Lapidarny i przejmujący obraz katastrofy starożytnego miasta zasypanego popiołem, w którym – paradoksalnie – przetrwało w niezmiennym stanie przez wiele wieków. Film zrealizowany w technice wycinanki i animacji obiektowej (popiół).

Skrócona historia świata z gliny 1'00; DWF 2005 – realizacja grupowa: Emil Baran, Paweł Charusta, Mikołaj Golema, Dorota Jodko, Mieszko Karnas, Arkadiusz i Karol Mróz, Aleksandra, Małgorzata i Jan Popiński

Film zrealizowany we współpracy z rzeźbiarzem i ceramikami Wojciechem Skowronkiem montaż, opieka artystyczna: Alicja Jodko

Skondensowany obraz powstania i zaniku życia i cywilizacji na ziemi zrealizowany przez odciskanie przedmiotów w podłożu z gliny.

Marzę / mażę sobie... "I'm dreaming / I'm scrawling..." 5'22", DWF 2003 realizacja grupowa: Emil Baran, Dorota Jodko, Michał Jodko, Mieszko Karnas, Aleksandra Popińska, Jan Popiński, Mikołaj Szarapanowski; współpraca: Magdalena Chuchnowska, Marta Szajneman, Barbara Gębczak; muzyka: FreeWolniTreeYo! - Damian Borowiec, Leszek Gorski, Tomasz Garbera; montaż/opieka artystyczna: Alicja Jodko Kolaż animacji łączący swobodne zabawy plastyczne – mazanie farbami oraz marzenia dzieci – od zachcianek po plany na przyszłość zobrazowane w rozmaitych technikach: wycinanka, żywa farba, kolaż fotograficzny, teatr cieni. Film został zrealizowany we współpracy z artystkami: Magdą Chuchnowską i Martą Szajneman, które pomogły wykonać i ponownie użyć w animacji zdjęcia dzieci oraz z Barbarą Gębczak, która uczestniczyła w przygotowaniu sekwencji malarskiej filmu.

Koszmar na noc /Nightmarish Night/ – Michał Jodko; 4'08"; DWF 2004; Mroczny i nawet trochę krwawy dreszczowiec ukazujący człowieka w sytuacji bezradnej walki z ... komarami. Film zrealizowany w technice lalkowej (plastelina). Materiał wizualny tego filmu - podobnie jak dwóch poprzednich - został zrealizowany na międzynarodowych warsztatach animacji w Studio *Fantasia* w Dreźnie w ciągu trzech dni wielogodzinnej pracy, natomiast ostateczny montaż i udźwiękowanie podczas stałych zajęć warsztatowych DWF. Opieka artystyczna: Alicja Jodko

Spacerek I /"A Little Walk I"/ – Aleksandra Popińska; 1'00"; DWF 2004; montaż, opieka artystyczna: Alicja Jodko

Niewinny spacerek zaskakująco zakończony odwróceniem porządku rzeczy i zamianą ról spacerowiczów. Nad tą króciutką kreskówką autorka pracowała bez mała rok cierpliwie rysując kolejne fazy na setkach kartek.

Potwór marmotawny - Emil Baran; 1'00"; DWF 2005; montaż, opieka artystyczna: Alicja Jodko

Pewien chuliński typ i nałogowiec drwi sobie z całego świata i nie korzysta z okazji do poprawienia się,

KINO LUNA 17.10.09 sobota 12:00

ENTROPIA

– Wytwórnia Filmów Dziecięcych – Wrocław
– filmy zrealizowane przez dzieci

w końcu pada ofiarą własnego charakteru i nałogu. Film zrealizowany w technice lalkowej (plastelina).

Paweł i Gawel – realizacja grupowa; 4'32"; DWF 2005 tekst Aleksandra hr. Fredry pt. *Paweł i Gawel* czytali: Mieszko Karnas (narrator), Paweł Charusta (Paweł), Mikołaj Golema (Gawel); scenografia: Mieszko Karnas, Aleksandra Popińska, Karol Mróz, DWF; animacja: Mieszko Karnas, Arkadiusz i Karol Mróz, Dorota Jodko, Aleksandra i Jan Popińscy, Paweł Charusta; muzyka / trąbka: Irena agielka; montaż / opieka artystyczna: Alicja Jodko Adaptacja zanego utworu Aleksandra hr. Fredry *Paweł i Gawel*, który pokazuje dokąd prowadzi kierowanie się w stosunkach sąsiedzkich prymitywnym pojęciem wolności. Film zrealizowany w technice wycinanki i animacji obiektowej.

Uwaga!!! Wypadki!!! / "Attention!!! Accidents!!!" / – Karol Mróz; 0'50"; DWF 2004; Ta króciutka animacja lalkowa przestrzega przed wypadkami w ogóle, a szczególnie przed tymi, które nie są przypadkowe lecz ukarowane. Montaż, opieka artystyczna: Alicja Jodko

Spacerek II – w stylu Robina / "Little Walk II – just like Robin Hood", 1'40"; DWF 2007 Aleksandra Popińska; muzyka: Michał Jodko, montaż, opieka artystyczna: Alicja Jodko technika: gięty drut. Dziarska dziewczeczka, która potrafi zmieniać otoczenie, odbywa bardzo kreatywny i owocny spacer.

Spacerek III albo o pochodzeniu jamników / "Little Walk – The Origin of Dachshund" Aleksandra Popińska, 1'40"; DWF 2008 muzyka: Małe Instrumenty montaż, opieka artystyczna: Alicja Jodko

Panta Rhei- Wszystko Płynie / "All Things Are In Flux", 01'45"; DWF 2009, animacja: Mikołaj Czarny, Malwina Rzeszutnik, Janek Popiński, Patryk Osuch, Marcel Filipiak, Ania Luchowska, Natalia Osuch, Gosia Popińska, Michał Boreczek, Linda Jednacz, Weronika Czarny; muzyka: *Małe Instrumenty*; montaż, opieka artystyczna: Alicja Jodko; kreskówka

Czysta przyjemność grupowej zabawy w transformacje. *Przysłowia* / "Proverbs", 7'49", DWF 2009, dekoracje/animacja: Mieszko Karnas, Ania Luchowska, Natalia Osuch, Weronika Czarny, Patryk Osuch, Michał Boreczek, Linda Jednacz; muzyka: "Małe Instrumen-

ty"; montaż i opieka artystyczna: Alicja Jodko; techniki mieszane / mixed techniques 8 przysłów zrealizowanych przez 7 autorów w różnych technikach

Przysłowia. Są one mądrością narodów, ale głupota i tak nie zna granic.

Historia stara jak świat / History as old as the hills, Jan Popiński, 3'25", DWF 2007 muzyka: Michał Jodko, montaż, opieka artystyczna: Alicja Jodko wycinanka.

Tom / "Tom" 2'41", DWF 2002 realizacja grupowa: Emil Baran, Paweł Machalski, Ola Popińska, Janek Tarnowski montaż i opieka artystyczna: Alicja Jodko, technika mieszana: kreskówka i wycinanka

Film zrealizowany na kanwie wiersza Jana Brzechwy *Tom*.

Children Film Factory is animated film workshop for children established in 1985 at the Entropia Gallery run by Alicja and Mariusz Jodko along with Andrzej Rerak. Children learn how to make animated films in a stop motion technique

Artists from different media and fields are invited to run workshops (painting, sculpture, spatial arrangements, photography, graphics, film, 3D animation, music). DWF provides children with an opportunity to experience being an artist

Presented by Alicja and Mariusz Jodko, philosophers, active in many fields. Mariusz, the gallery director, is involved in photography, film, multimedia, graphic design. Alicja writes critical texts, visual poetry, exhibited her visual-sound installations, realizes films, especially animated. She founded and runs Children Film Factory

KINO LUNA 17.10.09 sobota 12:00

NOWE HORYZONTY ANIMACJI CZ. II

seans prowadzony przez Iwonę Mroczek

- *Harvie Krumpet*
- *Anna i Humorki*
- *Miłość i Wojna*

POKAZ DRUGI

Harvie Krumpet

Historia polskiego emigranta Krumpeckiego, którego życie daje nieźle w kość. Mimo tego, dzielnie stawia czoło przeciwnościom losu i odnajduje swoje szczęście.

Anna i Humorki, Islandia

Ana jest miłą i szczęśliwą dziewczyną. Pewnego dnia budzi się jako zupełnie inna osoba. Terapia, której zostaje poddana przynosi szokujący rezultat.

Miłość i Wojna, Szwecja

Poruszająca historia miłosna rozgrywająca się w czasie wojny. Dowodzi, że miłość jest wieczna i nic nie może jej zniszczyć

PRESENTATION SECOND

“Harvie Krumpet”

Polish immigrant Krumpecki does not have an easy life. He does not give up and finds happiness.

“Anna and the Moods”, Islandia

Anna is a nice and happy girl. One day she wakes up as a completely different person. Therapy she is subjected to brings shocking results

“Love and War”, Sweden

A moving love story in the time of war. It proves that love is eternal and nothing can destroy it

KINO LUNA 17.10.09 sobota 17:00

INVENTORIUM ŚLADÓW

– *Safari* – film Marka Serafińskiego – producenta *Inwentorium*
 + *Kradzież brylantów* - film archiwalny, nakręcony przed wojną, w łańcucie przez gości i właścicieli zamku
 + premiera warszawska filmu braci Quay
 + seans prowadzony przez Małgorzatę Sady – pomysłodawcę scenariusza, asystenta reżyserów, autorkę fragmentów muzyki *Inwentorium*

SERAFIŃSKI STUDIO
 I ZAMEK W ŁAŃCUCIE
 Pokaz z udziałem Marka Serafińskiego i Małgorzaty Sady

1. *Safari*, 15 min, 2009
 Reżyseria: Marek Serafiński
 Film jest krótką, surrealistyczno - groteskową historią o rywalizacji i poszukiwaniu idealnej partnerki.

2. *Kradzież brylantów*,
 Łańcut, lata 30-te
 Opowieść kryminalna o kradzieży diamentów z wieloma trupami I szczęśliwym zakończeniem, film niemy, nakręcony w Łańcucie w latach 30.

3. *Inwentorium śladów*,
 23 min, 2009
 Reżyseria: Quay Brothers

Metaforyczny dokument - animacja rzeczywistości, opowiadający o poszukiwaniu śladów. obecności Jana Potockiego na zamku w Łańcucie.

Wprowadzenie Małgorzata Sady, asystentka reżyserów i autorka improwizacji muzycznych.

1. "Safari"
 Director: Marek Serafiński
 A short surrealistic and grotesque story about competition and quest for an ideal partner

2. "Diamond robbery"
 A crime story of stealing diamonds with many casualties and happy ending, silent movie shot in Łańcut in the 30s.

3. "Inventorium of Traces"
 Director: Quay Brothers
 A metaphorical documentary – animation of reality, an investigation of the traces of Jan Potocki's presence

Introduced by Małgorzata Sady, assistant director and author of music improvisation .

KINO LUNA 17.10.09 sobota 19:00

FILMY WYTWÓRNI NUKU

– filmy wyprodukowane przez Estońską wytwórnię **NUKU**

Nukufilm to jedno z największych studiów filmowych w Europie (działa od 1957, zrealizowano tam 200 filmów, w tym wiele pełnometrażowych). Animacja estońska zaliczana jest do najlepszych i najoryginalniejszych na świecie. Tworzona jest tradycyjnymi metodami (lalka, rysunek). Jedno z najczęściej nagradzanych studiów filmu animowanego na świecie.

Lili

Wrodzona powinność, 10`, 2008

Reżyseria: Rao Heidmets

O absurdalności zjawiska: media odgrywają coraz ważniejszą rolę w organizacji życia społecznego.

Bracia niedźwiedzie serce, 22`, 2005

Reżyseria: Riho Unt

Bohaterami filmu są trzy niedźwiadki z obrazu Szyszkina - August, Vincent i Henry. Zgubiły mamę i jadą do Paryża, gdzie nie udaje im się zrobić kariery. Wracają zatem do Rosji.

Institut snów, 10`, 2006

Reżyseria: Mati Kutt

Kiedy zbliża się pora snu nagle - znikąd - pojawiają się na piasku ślady ...

Marchewka

Marchewka jest tym elementem, który jednoczy wszystkie postaci tej historii, nawet przez jej brak.

Nukufilm is one of the biggest animated film studios in Europe (est.1957, realized 200 films, including many feature length ones).

Estonian animation is recognized as one of the best and most original ones in the world, using traditional techniques. Nukufilm is one of the most awarded animated film studios in the world.

“Lili”

“Inherent obligations”, 10`, 2008

Director: Rao Heidmets

On the absurdity of media playing continuously greater and greater role in the arrangement of our social life..

“Brothers bearhearts”, 22`, 2005

Director: Riho Unt

The heroes of the film are three bears from Shishkin’s painting - August, Vincent and Henry. They lost their mum, go to Paris and fail to make a career as artists. So they return to Russia.

“Institute of the Dream”

Director: Mati Kutt, 10`, 2006

When it’s bedtime, suddenly - from nowhere - the footmarks of Dream Mati appear on the Sand...

“Carrot!”

This is Carnot that unites all the characters of the story, even by its absence.

KINO LUNA 18.10.09 niedziela 17:00

Continuo Theatre Studio, Czechy

KAPELUSZ I GWIAZDY A OSPA WIETRZNA ALBO ROZMOWY Z NIENARODZONYM DZIECKIEM

Inspirowane tekstami Maurycego
Maeterlinck'a (55min.)

Świat nienarodzonego dziecka. Pytania, wyobrażenia i marzenia... *Jakim będzie gdy już się narodzi? Czy powie, że świat jest piękny? Czy dużo będzie płakało?* Dziecko, które jak przypuszczamy wkrótce przyjdzie na świat, prosi nas o pomoc w zrozumieniu jak działa nasz świat.

Jesteśmy jego wymysłem, jedynie wrażeniem, odczuciem. Ręce, stopy, myśli, ciało? Rzeczywistość?

Nie, jesteśmy jedynie skondensowaną formą myśli i światła.

Inspiracją do powstania najnowszego spektaklu były wybrane teksty Maeterlinck'a i protagonistyczne reminiscencje z jego dzieciństwa. W fikcyjnych dialogach, aktorzy opowiadają nienarodzonemu dziecku co to znaczy rodzić się, czym jest żywność, czy jest zimno na ziemi, do czego służy kapelusz,

Czemu z oczu ludzi, kapie woda podobna sznurom pereł, jak to jest jeść ciastko i cóż to takiego ospa wietrzna. Ruch, lalki i muzyka korzystająca z motywów muzyki pop lat 80-tych, jazzu i folku, wszystko razem kreują obraz dzieciństwa w późnych latach 70-tych i początkach lat 80-tych w Centralnej Europie.

Reżyseria: Pavel Štouraè

Scenariusz: Jana Pilátová

Scenografia i kostiumy: Helena Štouraèová
i Kristýna Patková

Występują członkowie Continuo Theater Studio:
Alžbìta Kostrhunová, Ewa Zurakowska, Tereza Indráková, Dmitry Filippov, Tomáš Mischura, Zdeník Březina i Jaroslav Kořán

Współpraca muzyczna: Jaroslav Kořán

Światło i efekty: Art Prometheus o.s., Zuzana Bednarèiková, Jakub Vedral

The world of unborn children. Questions, imaginings and dreams... "What's it like, 'being born?'" "They say the world is beautiful..." "Is there a lot of crying?" Children who are supposed to come into the world are asking us to help them find out about how things work in the world... We are their imaginings, just imaginings. Hands, feet, soul, thought, body? Reality? No, we're just some condensed light and thoughts.

The creation of the new production was inspired by selected texts from Maeterlinck and the protagonist's reminiscences of their early childhood. In the fictional dialogues, the actors tell the unborn children about what it is like being born, what food is like, whether it is cold on earth, what a hat is for, why water that looks like pearls drips out of people's eyes, what it's like to eat cake and what chicken-pox are. Movement theater, the world of puppets, music that uses motives of pop-music of the 1980s, jazz and folk songs all come together to create a picture of childhood in the late 1970s and early '80s in Central Europe.

Regie: Pavel Štouraè

Dramaturgy: Jana Pilátová

Scenography and costumes: Helena Štouraèová
a Kristýna Patková

Performing by members of Continuo Theatre Studio
– Alžbìta Kostrhunová, Ewa Zurakowska, Tereza Indráková,
Dmitry Filippov, Tomáš Mischura and Zdeník Březina
– and Jaroslav Kořán

Music cooperation: Jaroslav Kořán

Lights and technology: Michal Kalivoda

Production: Art Prometheus o.s., Zuzana Bednarèiková,
Jakub Vedral

www.continuo.cz

TEATR LALKA 19.10.09 poniedziałek 18.30

Unia Teatr Niemożliwy w partnerstwie ze Sceną Lalkową KWIDZYN, Polska

DRUGI POKÓJ

impresja
wg *Herberta*
(40 min.)

Spektakl łączy dwa rodzaje sztuki - język teatralny z językiem wizualnym. Dwie przestrzenie, w których główną rolę odgrywają czarno-białe obrazy ukazujące zwykłą nużącą codzienność w poetycko-nastrojowej interpretacji. Dwa czasy, które mimo swej równoległości płyną w innym rytmie. W spektaklu nie ma miejsca na budowanie psychologiczne postaci – tę warstwę dramatu pozostawiono widzowi, który jako bezimienny sąsiad uczestniczy w zdarzeniach stających się specyficznym dokumentem.

Inscenizacja i reżyseria : Dorota Anna Dąbek
Kompozytor i wykonawca muzyki:
Grzegorz Małkowski
Foto/ video: Tomasz Taracha
Występują: Anna Ponieważ, Marek Tynda,
Dorota Anna Dąbek, Piotr Stec

The presentation combines two kinds of art - theatrical and visual language. Two spaces in which the main role is played by black-and-white images showing a boring routine in a poetic mood. Two parallel streams of time flowing in a different rhythm. There is no place for development of psychological features of characters in the spectacle – that layer of the drama is left to the spectator, a nameless neighbour participating in events which become a specific document.

a performance by Dorota Anna Dąbek
directed by Dorota Anna Dąbek
video and foto design Tomasz Taracha
music: Grzegorz Małkowski
play : Anna Ponieważ, Marek Tynda, Dorota Anna Dąbek,
Piotr Stec

www.uniateatrniermozliwy.art.pl
www.scenalalkowa.pl

TEATR *Stara Prochownia* 19.10.09 poniedziałek 20:45

Mohylewski Teatr Lalek, Białoruś

PAULINKA (50 min)

Zrealizowano z okazji 125 rocznicy urodzin Janki Kupały, wielkiego piewcy Białorusi.

Spektakl wg legendarnego utworu klasyka białoruskiej literatury, po raz pierwszy zrealizowany na scenie teatru lalek. Wykorzystanie folkloru dodaje spektaklowi kolorytu. Jest to typowa komedia łącząca charakter utworu narodowego z lalkami.

Reżyseria – Wiaczesław Korniew

Scenografia i kostiumy – Galina Ignatiewa

Kompozytor – Anatolij Kandba

Oprawa muzyczna – Andżela Domohowska

It was produced on the occasion of the 125th anniversary of Janka Kupała's birthday – great Belorussian poet.

The spectacle based on the legendary lyric of the Belorussian literature's classic writer was presented for the very first time on the scene of puppet theatre.

Thanks to the folklore the spectacle gains some colouring.

It's a typical comedy which brings the character of a national lyric and puppets together.

Directed by – Wiaczesław Korniew

Scenography and costumes – Galina Ignatiewa

Composer – Anatolij Kandba

Musical frame – Andżela Domohowska

www.radzima.net

TEATR *Stara Prochownia* 20.10.09 wtorek 18:30

Suitcase-duet Kvam, Rosja

SZTUKA NA CZTERY RĘCE CZYLI JAK ZROBIĆ WSZYSTKO BEZ NICZEGO

Suitcase-duet KVAM tworzy dwóch artystów z Sankt Petersburga Andrey Knyazkov i Alexey Melnik, ich głównym zajęciem jest tworzenie teatru lalek.

Często zdarza się, że utalentowany artysta nie jest w stanie pozostawać w ograniczeniu, narzucanym przez jego profesję; kształci się na własnych błędach i osiąga rzeczy czasem znaczące. Najważniejszą rzeczą jest, aby jego wyobraźnia go nie zawiodła... prawdziwy artysta-lalkarz musi być gotów wykonać wszystko a nawet jeszcze więcej.

Choćby zabrano mu lalkę i pozostawiono go jedynie wśród zwykłych domowych sprzętów, jest absolutnie zdolny wykreować coś niezwykle interesującego, pozostającego w pamięci. Zwyczajny zaś człowiek będzie wspominał taniec dwóch chochli i żeglarskiej pasiastej koszulki – urzekających kreatur, którego niejeden akrobacyjny tancerz rock'n'rollowy mógłby pozazdrościć – podczas przygotowywania zapiekanki.

Opowieść podąża właśnie w tym kierunku – prawdziwy artysta-lalkarz musi także umieć robić i takie sztuczki.

A co się stanie gdy nie będzie niczego co można animować? Jeśli pozostaną wyłącznie puste dłonie.

To nie jest żadnym problemem dla tego typu artysty.

Używając jedynie dłoni oświetlonych scenicznym światłem, pokaże na przykład historię stworzenia świata, a twoje serce zaleje radość.

Nie do wiary?

Oczywiście, możesz jedynie przeczytać to i zapomnieć, jednak najlepiej jest przekonać się o tym samemu.

Autor – Andrey Knyazkov

Reżyseria – Andrey Knyazkov

Lalki i Scenografia – Yulia Goltsova

Suitcase-duet “KVAM” is formed by two artists from Saint Petersburg, Andrey Knyazkov and Alexey Melnik, their principal occupation is puppet theatre artists.

It often happens that a talented artist becomes unable to remain within the limits imposed by his profession; he moves further learning by his mistakes and achieves something even more significant. The most important thing is for his fantasy not to fail him... After all, a real puppet genre artist must be capable of doing everything and even more than that!

Thus if his doll is taken away from him and he is left surrounded by some home utensils he will be absolutely able to create something interesting to remain in the memory. And an ordinary person will remain amazed by the artist's capacity to create out of a casserole, two ladles and a sailor's striped vest a charming creature able to dance in such a way that any acrobatic rock'n'roll dancer will envy him.

The story goes this way – a real puppet theatre artist must also be able to do such tricks.

What is going to happen if there is absolutely nothing available at hand? ABSOLUTELY nothing is available!

This will not become a problem for such caliber artist.

Using only his hands lit by a stage light he will show you for example the story how the world was created. And your heart will sink of joy!

You do not believe?

Of course one can read this and forget it, still it's better to see it yourself.

Author – Andrey Knyazkov

Director – Andrey Knyazkov

Puppet and Scenery design – Yulia Goltsova

TEATR LALKA 20.10.09 wtorek 20:30

Cengiz Özeg, Turcja

MAGICZNE DRZEWO (40min.)

Hacivat pojawia się i woła Karagöza. Rozpoczynają swój zwyczajowy spór. W pewnej chwili Hacivat zwierza się przyjacielowi, że ma problem ze swym nieodpowiedzialnym służącym. Prosi Karagöza aby ten dał mu nauczkę. Nadchodzi służący i namawia Karagöza do gry, w której oszukuje. O dziwo zwycięża Karagöz. Służący rzuca zaklęcie prowokując pojawienie się magicznego, diabelskiego drzewa przed domem Karagöza.

I wtedy ...

co stało się dalej, zobacz podczas spektaklu.

“Karagöz - karagöz, turecki teatr cieni; jeden z rodzajów tradycyjnego ludowego teatru, także występująca w nim główna postać. Technika k. polega na animacji płaskich figurek-szablonów przylegających do ekranu dzięki prostopadłe ustawionym drążkom; ożywia je światło lampek oliwnych (dziś żarówek) ustawionych z tyłu batystowego lub jedwabnego ekranu; figurki, wykonane ze specjalnej ażurowej skóry, przedstawiają postać z profilu; operuje nimi animator w asyście pomocnika.(...)”

Pochodzenie k. jest najczęściej związane z przybyciem do Azji Mniejszej ludów tur., które tę formę teatru przejęły z Chin;(...)”

W teatrze k. występuje 2 protagonistów: wulgarny choć sympatyczny prostak Karagöz i układny mądrala Hacivat oraz stały zestaw postaci drugoplanowych

– stereotypowe karykatury przeciwstawnych typów ludzkich. (...) Jako forma teatru popularnego k. wykazuje wiele analogii do tureckiego odpowiednika commedia dell’arte (orta oyunu).”

Agnieszka Ayaen Kaim, Encyklopedia PWN

Pomysł, reżyseria i wykonanie: Cengiz Özeg

Cengiz Özeg – animator

Stefan Carelius – pomocnik

Summary:

Hacivat appears and calls Karagöz. They have their usual quarrel. Then Hacivat tells him that he has problems with his irresponsible servant. He asks Karagöz to educate him. The servant comes and forces Karagöz to play a game which is nasty and unfair for the latter. They fight, Karagöz beats him and the servant angrily says a curse he learned from his great grand uncle provoking a magic and evil tree to appear in front of Karagöz’ house. And then... to see what happens next, watch the play...

Written, directed and performed by: Cengiz Özeg

Cengiz Özeg – Performer

Stefan Carelius – Assistant

www.cengizozek.org

TEATR Stara Prochownia 21.10.09 środa 18:30

BTL Białostocki Teatr Lalek, Polska

VALERIE wg Valerie ou la semaine des merveilles Vitezslava Nezvala (60min.)

Rzecz o miłości, śmierci i przemijaniu. Twórcy, Francuz Alain Lecucq – reżyser, scenograf Andrzej Dworakowski i kompozytor Krzysztof Dzierma, zainspirowani twórczością czeskiego poety, prozaika i dramaturga Vitezslava Nezvala przygotowali kameralny spektakl, utrzymany w niezwyklej poetyce, która łączy elementy baśni i gotyckiego horroru, liryzm i koszmar rodem ze snu.

Spektakl zrealizowany przy wsparciu Ministerstwa Kultury Francji.

Licencja na wystawienie utworu została wydana przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS, za pośrednictwem agencji DILIA.

Adaptacja: Alain Lecucq
Przeład: Barbara Grzegorzewska
Reżyseria: Alain Lecucq (Francja)
Scenografia: Andrzej Dworakowski
Muzyka: Krzysztof Dzierma

It is a story about love, death and passing time. The director of this play Alain Lecucq (France), stage designer Andrzej Dworakowski and a composer Krzysztof Dzierma, inspired by the writings of a Czech poet, novelist and a scriptwriter Vitezslav Nezval, prepared an intimate performance kept in a unique mood which combines the elements of a myth and a gothic horror.

Adaptation: Alain Lecucq
Translation: Barbara Grzegorzewska
Direktion: Alain Lecucq (France)
Stage design: Andrzej Dworakowski
Music: Krzysztof Dzierma

www.btl.bialystok.pl

TEATR Stara Prochownia 21.10.09 środa 20:00

Figurentheater Wilde&Vogel, Niemcy

SPLEEN

Charles Boudleaire: *Poems in Prose* (65min.)

Który z nas w momentach swej ambicji nie śnił o cudzie poetyckiej prozy, muzycznej bez rytmu i rymu, wystarczająco wdzięcznej i poszarpanej do wyrażenia lirycznych impulsów duszy, łopoczących się żagli sumienia?

Ten prześladowający ideał rodził się ponad wszystkim, poza moim odkrywaniem ogromnych miast, poza mieszkanką ich niezliczonych relacji....

Baudelaire: Wstęp do *Paryski Spleen*, 1869

Spleen jest kalejdoskopem obrazów, piosenek i miniatur inspirowanych kolekcją wierszy prozą *Le Spleen de Paris* Charles Baudelaire'a wydanych pośmiertnie w 1869. Ludzkość u progu modernizmu, opisywana w przedstawianych scenach jest rozchwiana pomiędzy pragnieniem życia a tęsknotą śmierci, pomiędzy romantycznym poszukiwaniem nieskończoności a brutalnością banału.

Spektakl jest otwarty w swej konstrukcji: aktorzy są na scenie razem z lalkami i instrumentami, teksty Baudelaire'a są mówione przez dzieci i nagrane na taśmę magnetofonową. Magią tego kalejdoskopu jest uruchamianie wyobraźni pomiędzy aktorami, materią a widzami. Sekwencje obrazów i muzyki granej na żywo są kontrapunktem dla Baudelaire'owskiej wizji świata i pozwalają zrozumieć ją obecnie.

Spektakl powstał przy pomocy finansowej Ministerstw Kultury Sztuttgartu, Lipska, Baden-Württembergii oraz Fundacji Württembergische Hypothekenbank dla Sztuki i Nauki. Grand prix i nagroda Młodych Krytyków na Międzynarodowym Festiwalu Sztuki Lalkarskiej Bielsko-Biała 2008.

Reżyseria: Hendrik Mannes
Scenografia i lalki: Michael Vogel
Obsada: Michael Vogel
Muzyka na żywo: Charlotte Wilde
Głosy: Charlie Bunn, Hannah Ravalda, Catherine Smith, Emily Smith, Eve Smith and Lawrence Smith

Which one of us, in his moments of ambition, has not dreamed of the miracle of a poetic prose, musical, without rhythm and without rhyme, supple enough and rugged enough to adapt itself to the lyrical impulses of the soul, the undulations of reverie, the jibes of conscience?

It was, above all, out of my exploration of huge cities, out of the medley of their innumerable interrelations, that this haunting ideal was born.

Baudelaire: Preface to „Paris Spleen“, 1869)

„Spleen“ is a kaleidoscope of pictures, songs and miniatures, inspired by Charles Baudelaire's collection of poems in prose „Le Spleen de Paris“, which was published posthumously in 1869. Mankind on the threshold to modernity is described in the scenes played out between thirst for life and longing for death, between a romantic search for infinity and a brutal triviality.

The play is open in this production: the performers are on the stage with puppets and musical instruments,

Baudelaire's texts are spoken by children and recorded on tape. The magic of this kaleidoscope develops in the imagination between actors, material and audience: A sequence of pictures and live-music, that wants to counterpoint Baudelaire's vision of the world and open it for an understanding from the present.

Financially supported by the Cultural Ministries of Stuttgart, Leipzig and Baden-Württemberg and the Foundation of the Württembergische Hypothekenbank for Arts and Sciences Awarded with the prize for a Special Artistic Achievement at the Stuttgarter Theaterpreis 2007

Grand Prix and Young Critics Award at the International Festival of Puppetry Art, Bielsko-Biala (PL) 2008

Directed by: Hendrik Mannes
Performance & puppets: Michael Vogel
Live-Music: Charlotte Wilde

Voices: Charlie Bunn, Hannah Ravalda, Catherine Smith, Emily Smith, Eve Smith and Lawrence Smith

www.figurentheater-wildevogel.de

TEATR Stara Prochownia 22.10.09 czwartek 20:00

Helen Ainsworth, Wielka Brytania

OCCASIONALLY OVID (65min.)

Occasionally Ovid, to eklektyczny, lalkowy kabaret interpretujący trzy poematy z *Memamorfóz* Owidiusza, każda opowieść dotyczy charakterów o niewymawialnych imionach robiących nieopisane rzeczy.

Nienasycony i chciwy Erisychthon sprzedaje swą jedyną córkę na perwersyjnie mówiący stół. Kłótlivy Phaethon pokonuje swą niepewność, że jest stworzony z materiału. A owładnięty sexem Tereus spotyka kobietę lalkarza z osobliwymi pragnieniami.

Spektakl przeznaczony wyłącznie dla widzów dorosłych.

Reżyseria: John Mowat

Wykonawca: Helen Ainsworth

Occasionally Ovid is an eclectic puppet cabaret interpreting three poems from Ovid's *Metamorphosis*, each story involves characters with unpronounceable names doing unspeakable things.

An insatiably greedy Erisychthon sells his only daughter to a perverted talking table. A stropky Phaethon overcomes his insecurities about being made from a dress. And a sex-mad Tereus finds the female puppeteer particularly wanting.

This Performance is strictly for over 16s.

With thanks to The Puppet Centre Trust, Battersea and Chat's Palace, Homerton, London, Companhia Paulo Ribeiro, Viseu and Chapiro, Lisboa, Portugal.

Directed by John Mowat

Performed by Helen Ainsworth

TEATR Stara Prochownia 23.10.09 piątek 20:00

Teatr Malabar Hotel, Polska

SKRAWKI wg *Otella* Williama Szekspira (50min.)

w tłumaczeniu Józefa Paszkowskiego
oraz tekstów własnych

*Czy znasz weneckie zapusty?
I w noc i we dnie, szalone, przednie;
Maska twarz kryje – a kto się pyta
O sprawy czyje, tego przywita
Wrzawa, śmiech pusty.
Żywo, radośnie,
Skrycie, miłośnię
A kryte łodzie
Czernią na wodzie.
Wrzawa, śmiech pusty;
Czy znasz weneckie zapusty?
Bo na tym świecie Śmierć wszystko zmiecie,
Robak się lęgnie i w bujnym kwiecie.
Bo na tym świecie Śmierć wszystko zmiecie
Robak się lęgnie i w bujnym kwiecie*
A.Malczewski *Maria*

Skrawki to spektakl o obsesjach i namiętnościach, w którym tekst Szekspira w klasycznym tłumaczeniu Józefa Paszkowskiego stanowi punkt wyjścia do snucia współczesnej refleksji o miłości, która może budować i niszczyć. To spektakl opowiedziany za pomocą masek, aktorów i gry z przestrzenią i dźwiękiem.

Skrawki to kolejne w dorobku Teatru przedstawienie, w którym klasyczny tekst służy budowaniu nowoczesnego teatru ożywionej formy.

Spektakl zrealizowany w ramach Stypendium Młoda Polska, ufundowanego przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej / Wyprodukowano dzięki współpracy z Centralnym Basenem Artystycznym w Warszawie.

Reżyseria: Marcin Bartnikowski
Scenografia: Marcin Bikowski
Kostiumy: Maria Żynel
Muzyka: Anna Świętochowska
Obsada: Magdalena Czajkowska, Agnieszka Makowska,
Maria Żynel, Marcin Bartnikowski, Marcin Bikowski

Skrawki is a play about obsessions and passions, where the Shakespeare's text becomes a starting point for speculations about love that can raise and destroy. It is a performance narrated by masks, actors and relations with space and music.

Skrawki is a following performance of Teatr Malabar Hotel where the classical text serves to the construction of the contemporary puppet theatre forms mixed with other mains of theatre expression.

Project was implemented thanks to Młoda Polska Scholarship, funded by Polish Ministry of Culture and National Heritage.

Translated by Józef Paszkowski
Direction: Marcin Bartnikowski
Scenography: Marcin Bikowski
Costumes: Maria Żynel
Music: Anna Świętochowska
Cast Magdalena Czajkowska, Agnieszka Makowska, Maria Żynel,
Marcin Bartnikowski, Marcin Bikowski

www.malabarhotel.pl

TEATR Stara Prochownia 24.10.09 sobota 20:00

Compagine Mittes de Spectacles, Francja

ŚWINTY PROUTTO według Topora (35min.)

Opowieść tę dobrze znacie: był sobie raz pan wyspy, mieszkający na niej wraz ze swymi wyznawcami i piękną księżniczką oczywiście. Historia stara jak świat, tyle że opowiada ją Rolland Topor i nic nie kończy się tak, jak powinno. Występują: Gisou, głodny władzy okrutny uzurpator, wierny mu Proutto, szczęśliwy, że może służyć Bogu Żywemu oraz Aba, nimfomanka despotka. To szczególnie trio usiłuje uprawiać z góry skazaną na niepowodzenie trudną sztukę manipulowania sobą nawzajem. Dłonie opatrzone w groteskowe główki pędzą po stole na palcach zamienionych w nogi. Wpierw z pomocą jednej dłoni, potem dwóch, aktorka wprowadza nas w zabarwioną świętokradczą fantazją Topora bajkę na temat perwersyjności władzy.

Elżbieta Jeznach

Kredo reżyserskie:

„Kim są Gisou, Proutto i Aba? Czy to samotnicy zagubieni na bezludnej wyspie czy też raczej zepchnięte w podświadomość części mnie samej, objawiające się pod groteskową postacią, gdy najmniej się tego spodziewam?” Wystarczy przywołać w pamięci rysowane przez Rollanda Topora dłonie, ręce, nogi, łona, które piją, jedzą, wydalają, kochają, zabijają i umierają, uwolnione spod kontroli rozumu. Ten dziwny świat porywa mnie i dźwięczy echem, aż odkrywam oczywistość: to historia dla mnie, napisana z myślą o marionetkach. Topor prestidigitator nie przestaje wysyłać mi sygnałów, jakby chciał mnie zmusić do zachowania dystansu wobec reszty świata. Lalka zaś broni swego prawa do samodzielności, choć nie może ani zerwać, ani podważyć niezwykłego związku z lalkarzem.

Przypominam sobie jego słowa:

W twoich rękach ożywienie marionetki bez sznurka!

Elżbieta Jeznach

Proutto: *Wybacz mi, Gisou...*

Gisou: *Co za głupstwo znowu uczyniłeś, Proutto obłudniku? Lepiej nie mów! Dobrze wiem. Wzywales innego Boga Żywego? A może Umarłego?*

This is the story you know well: once upon a time there was the lord of the island, living on it with his believers and, of course, with a beautiful princess. Tale old as the world itself but this time it is being told by Roland Topor and nothing ends like it should.

Starring: Gisou, hungry of power and cruel usurper; Proutto – loyal to Gisou and happy to serve the Living God; and Aba – a despot nymphomaniac.

This particular trio tries to manipulate each other, which is doomed to failure in advance.

The hands equipped with grotesque heads run on the table on the fingers changed into legs.

First with the help of one hand, then another, an actress introduces us to the tinged with sacrilegious fantasy Topor's tale about the power's perversity.

elzbietaj@wanadoo.fr

TEATR Stara Prochownia 25.10.09 niedziela 14:00

Teatr Ognia i Papieru, Polska

LALKI, MOJE CICHE SIOSTRY (60min.)

Płomienne, ciche lalki-siostry lęku
Dariusz Pawłowski

Na początku jest czysty, nieskażony piasek (z pewnym błyszczącym patentem, którego nie zdradzę, bo warto go samemu dojrzeć w blasku świec). Za chwilę skażą go stopy aktorki (a może raczej szamanki?), walczącej z całym światem (a może bardziej z samą sobą?). Zdarzy się to w blasku świec i luster – to w końcu łódzki *Teatr Ognia i Papieru*. Całość zabierze nas do wewnątrz, by przypomnieć, że to tu jest bardzo niepokojące.

Grzegorz Kwieciński, twórca *Teatru Ognia i Papieru*, demiurg płomienia i jego duszy, przygotował tym razem premierę nietypowego, jak na siebie, przedstawienia. Sam skrył się bowiem za reżyserię, a w kręgu ognia i emocji spektaklu *Lalki, moje ciche siostry*, na podstawie tekstu Henryka Bardijewskiego, zostawił aktorkę, Anitę Pawlak-Zygme. Ogień zyskał w nieznaczącą pomocnicę, świetnie akcentującą nie tylko jego przesłanie, ale przede wszystkim bardzo współcześnie odpowiadającą na dręczące dziś człowieka stany, relacje ze światem i innymi ludźmi, lęki, które na co dzień skrywamy głęboko pod powierzchnią. Anita Pawlak-Zygma i Grzegorz Kwieciński je wydobywają, poddając jednocześnie rodzajowi liturgii, zakończonej całopaleniem. Czy ogień jest w tym wypadku oczyszczający? Jakkolwiek to banalnie zabrzmiało, na to pytanie każdy noszący swoje lęki, odpowie sobie sam.

Bohaterka widowiska i jej lalki (a może raczej współsprawczyni?) Są przekonane o posiadaniu olbrzymiej mocy. Wystarczy czyjeś zdjęcie, włos, igła, płomień, by wpływać na los, na życie. Taka moc, która działa z opóźnieniem, nie może pozostać obojętna dla siepaczy tego świata. Bohaterka wie, że po nią przyjdą, kolbami

w drzwi załomocą i wyciągną ją w ostatnią drogę. Myśl o tym ją paraliżuje, ale zarazem pragnie ich nadejścia, będzie to przecież zdecydowane potwierdzenie działania jej mocy. A skoro oni przyjdą i przerwą jej działalność, to ona musi się spieszyć, bo jest jeszcze tyle na świecie do naprawienia. Nadejście zła, musi wykazać, że czynione było dobro.

Po przedstawieniu zostają tylko ślady na piasku i garść popiołu w tekturowej skrzynce. Czyli tyle, co po człowieku.....

Dariusz Pawłowski
Polska *Dziennik Łódzki*
07 wrzesień 2009

Reżyseria i scenografia: Grzegorz Kwieciński
Muzyka: Jukebox
Wykonawca: Anita Zygmata-Pawlak
Direction and scenography: Grzegorz Kwieciński
Music: Jukebox
Performer: Anita Zygmata-Pawlak

TEATR OGNI I PAPIERU
Henryk Bardijewski
LALKI, MOJE CICHE SIOSTRY
Premiera 04.09.2009
Łódzki Dom Kultury

TEATR Stara Prochownia 25.10.09 niedziela 18:00

Skromlehjulet Dukketeatr, Norwegia

PEEPSHOW (6min.)

Witamy w *Peepshow*. Odpręż się i zerknij na naszą specjalną scenę, na której Miłość ogarnie Cię ze wszystkich stron. Sześć poruszających minut z miniaturowymi lalkami i filmem. Życzymy wielu wrażeń.

Peepshow jest rodzajem teatru, mającym jedynie Cię zabawić. Zapraszamy jednocześnie trzy osoby. Siadasz na małym krzeselku, słuchasz i podglądasz przez dziurkę w ścianie... oglądasz i przeżywasz 6 sexownych minut dziejących się na specjalnie przygotowanej naszej scenie.

Peepshow jest swobodnym podejściem do dobrze znanych mitów i wyobrażeń na temat miłości i erotyki. Spektakl prezentuje humorystyczno-poetyckie podejście do spraw miłości, gdzie lalki porzucają niewinne młodzieńcze afekty, a spotykają się rzucając wyzwanie miłości i seksualności dorosłego życia. Niektóre sceny mogą zawstydzają – jednakże bardziej są warte uśmiechu...

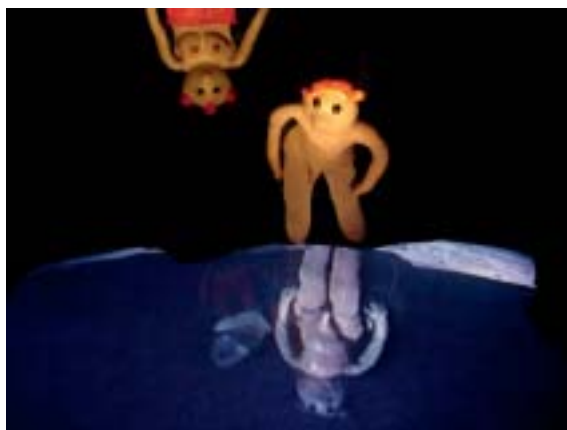
Kjersti Iversen, (ur.1967) Aktorka, lalkarka, tworzy samodzielnie lalki. Z jej inicjatywy powstał Skromlehjulet Figurteater. Lalkami zajmuje się od 1994 roku, posiada wielkie doświadczenie i wiedzę w zakresie animacji w teatrze lalek jak i teatrze figuratywnym.

Pracowała z instruktorami animacji z Bośni, Danii i Norwegii.

Kjell Helgeland (ur.1960) – Scenograf, reżyser, instruktor. Ukończył Norweską Akademię Sztuki.

Gard Eitungjerde Høyvik, (ur.1980) – Aktor, student University of Stavanger. Specjalizuje się w dramie i edukacji przedszkolnej.

E-mail: kjer-iv@online.no

Welcome to “Peepshow”. Make yourself comfortable and have a peep into our special made scene where Love is all around you.

Six touching minutes with mini puppets and film. Have fun.

“Peepshow” is a different kind of theatre you just have to enjoy. We invite three persons at a time. You are sitting on small chairs, listening on with a headset and looking through small holes in the box... watching and sensing six sexy minutes on our special made scene...

“Peepshow” is a free approach to well known myths and images related to love and erotic. The piece is presenting love affairs with a poetic sense of humour, where the puppets leave the innocents games in childhood and are meeting the challenges of love and sexuality in adult life. Someone might be a little shy, but most probably you will find it worth a smile...

E-mail: kjer-iv@online.no

Participants in Skromlehjulet:

Kjersti Iversen, born 1967. Puppetmaker, actress, puppetplayer. Kjersti took the initiative to establish Skromlehjulet Figurteater. She has been active as puppetplayer since 1994 and has much experience and knowledge in puppet-animation and figure theatre. She has been working with instructors from Bosnia, Denmark and Norway.

Kjell Helgeland, born 1960. Scenography, direction, instruction. Helgeland is educated from the Norwegian State Academy of Art.

Gard Eitungjerde Høyvik, born 1980. Actor. Student at the University of Stavanger. Examined in drama and educated pre-school teacher.

www.skromlehjulet.no

GALERIA Stara Prochownia codziennie przed i po spektaklu

INFANTKI – INFAMKI JOANNY BRAUN

THE INFANTAS–INFAMTAS OF JOANNA BRAUN

Wystawa projektów, lalek, kostiumów i obrazów.

Joanna Braun, absolwentka krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych studiowała malarstwo u prof. Adama Marczyńskiego i scenografię u prof. Andrzeja Stopki. Po uzyskaniu dyplomu w 1968 roku na wiele lat związała się z Teatrem Lalki i Maski *Groteska*. Współpracuje z różnymi scenami, również dramatycznymi i muzycznymi. Ma w swoim dorobku ponad 150 realizacji w kraju i za granicą. Jest dziś najwybitniejszą artystką polskich teatrów lalek, czemu wyraz dają prestiżowe nagrody z ostatnich lat za jej inscenizacje plastyczne, m.in. na festiwalach w Opolu i Toruniu: za *Królową Śniegu* (2001), *Kopciuszka* (2004), *I odsoniłam noc* (2005). W 2006 roku ASSITEJ przyznał Joannie Braun Nagrodę im. Jana Dormana za *twórczość teatralną wyróżniającą się tajemniczym, osobliwym pięknem i doskonałością stylu w licznych i niezapomnianych scenografiach dla dzieci i młodzieży*. Do tych niezwykłych pod względem urody plastycznej przedstawień zalicza się również sceniczna adaptacja baśni Oscara Wilde’a w reżyserii Marcina Jarnuszkiewicza – *Urodziny Infantki* w warszawskim Teatrze Lalka (prem. 4 XII 2005), przedstawienie

An Exhibition of Designs, Puppets, Costumes and Paintings.

Joanna Braun, a graduate of the Krakow Academy of Fine Arts, studied painting with Prof. Adam Marczyński and scenic design with Prof. Andrzej Stopka. Having received her diploma in 1967, she was affiliated for many years with the Groteska Puppet and Mask Theatre. She cooperates with a variety of theatres, designing scenery for drama and music productions, as well as puppet shows. Having realized over 150 productions in Poland and abroad, Joanna Braun is regarded as the most prominent artist of Polish puppet theatre, which is reflected by the prestigious awards she received in recent years: e.g. at the festivals in Opole and Toruń – for *The Snow Queen* (2001), *Cinderella* (2004), *And I have Uncurtained the Night* (2005). In 2006, ASSITEJ conferred upon her the Jan Dorman Award for *theatre-work outstanding in its mysterious, peculiar beauty and for stage sets, perfect in style, in many unforgettable productions for children and teenagers*. The play *The Birthday of the Infanta* of Warsaw’s Lalka Theatre, based on a fairy tale by Oscar Wilde and directed by Marcin Jarnuszkiewicz

nagrodzone w I Ogólnopolskim Konkursie na Teatralną Klasykę.

Na wystawie prezentujemy projekty postaci, lalki i kostiumy z tego pięknego przedstawienia (w tle muzyka Jacka Urbaniaka) oraz *Infamki* – cykl obrazów, a właściwie kolorowanych rysunków na specjalnie preparowanym papierze, wedle własnej tajemnej receptury Artystki. Ten cykl rysunków powstał podczas pracy nad spektaklem i jest osobistym komentarzem związanym ściśle z tematem i formą, konwencją plastyczną *Urodzin Infantki*. Praca nad utworem Wilde'a dla którego niewątpliwą inspiracją były portrety infantek pędzla Diego Velázquez, nadwornego malarza Filipa IV, pobudziła emocje i refleksje również Joanny Braun – refleksję wieloplanową. Z jednej strony – nad losem królewskich dzieci, dostojnych, wystrojonych z istic hiszpańskim przepychem, choć dwór chylił się ku upadkowi, pięknych i nieszczęśliwych dziewczynek o smutnych oczach, w bogatych sukniach kąpiących złotem i perłami, z włosami pięknie ufryzowanymi, blado różowym ciałem. Wizerunki infantek przekazywano oficjalnie na inne monarsze dwory w przewidywaniu przyszłego in-

(first night on Dec. 4th, 2005), is without a doubt among those extraordinarily beautiful plays (it was awarded at the First All-Poland Contest for Theatre Classics).

This exhibition presents character designs for that enchanting production, as well as puppets and costumes (music in the background by Jacek Urbaniak); it also shows *The Infantas*, a series of paintings, or, actually, coloured drawings on paper, specially processed according to the artist's secret recipe. The drawings came into being while Joanna Braun worked on the production of *The Birthday of the Infanta*. Being closely associated with the theme and form of the play, they constitute a personal commentary on it.

Work on the fairy tale by Wilde, who had been inspired by portraits of little infantas by Diego Velázquez, the court painter of Philip IV, stirred Joanna Braun's emotions and provoked reflection on the fate of royal children – those stately creatures dressed with truly Spanish flamboyance, though the country was in decline; beautiful and unhappy little girls with sad eyes, in ornate dress dripping with gold and pearls, with their intricate hairdos and pale rosy skin...

tratnego politycznie związku, a one same były pionkami na dynastycznej szachownicy. Portret *Infantki Małgorzaty w błękitnej sukni* – najbardziej uroczysty – powstał, gdy miała zaledwie osiem lat, ale już planowano jej małżeństwo. W królewskich zaręczynach nie brano pod uwagę uczuć: miłości, pragnień, psychicznych potrzeb. Od dzieciństwa córki przygotowywano do społecznej, monarszej roli, którą wyrażał też strój. Dziewczynka przybiera pozę udzielającej audiencji cesarzowej. Przyszła cesarzowa Austrii miała wprawdzie umrzeć w dwudziestym roku życia, lecz dzięki Velázquezowi stała się nieśmiertelna i do dziś inspiruje artystów.

W odczuciu Joanny Braun Infantka z utworu Wilde’a doświadczyła infamii.

To mnie zainteresowało – wyznaje Artystka – *jej wstyd, ponizenie, obnażenie, niezręczność i niewygoda w ciele i stroju. Także kostium jako druga skóra i napięcie między nią a tą pierwszą – zniestawioną.*

Moje rysunki to także rozważania nad istotą aktorstwa i kondycją aktorów. Czym dla aktora jest kostium i postać sceniczna, a czym własna osobowość

Infamki Joanny Braun w swojej ekspresji są przeciwieństwem przypominających porcelanowe lalki, spokojnych i dostojnych dzieci-kobiet portretowanych

The pictures of the infantas were officially sent to royal courts of Europe in the hope of facilitating yet another politically advantageous marriage, the girls themselves being merely pawns on a dynastic chessboard. *Infanta Margarita in a Blue Dress*, the most formal of the portraits, was painted when the princess was only eight years old – her marriage was already being planned. In arranging a royal engagement no one considered the girl’s feelings, desires or emotional needs. The royal daughters had been prepared to play this social role from an early age, and their outfit expressed that too. The girl strikes the pose of an empress granting an audience. Although the future empress of Austria was to die at twenty-two, she had become immortal through Velázquez’s masterpiece.

Joanna Braun felt that the Infanta of Wilde’s story had experienced infamy.

That’s what caught my interest – the artist confesses – *Her shame and denigration, everything on display, the awkwardness and discomfort she must have felt in her body and dress. And the costume as her second skin, as well as the tension between it and her real, vilified flesh. My drawings are also reflections on the essence of acting on stage and on the condition of the actor, on the significance of costume and character, and the actor’s own personality.*

The *Infamtas* of Joanna Braun are quite unlike the infantas of Velázquez; if the latter are complacent stately children-women reminiscent of china dolls, the former look as though they refused to remain contained by their enslaving outfits.

Agnieszka Koecher-Hensel

The exhibition has been organized by *Unia Teatr Nieвозмо́wly* in cooperation with the *Lalka* Theatre of Warsaw

Script by Agnieszka Koecher-Hensel

Arranged by Joanna Braun

With the assistance of Zofia Smolen and Zbigniew Kornatowski

Urodziny Infantki O.Wilde'a
 lalka Infantki animowana
 przez aktorkę Beatę Perzynę
 reżyseria M. Jarnuszkiewicz
 scenografia J. Braun
 Teatr LALKA w Warszawie, prem. 4 XII 2005.
 Fot. P. Jarnuszkiewicz

przez Velázquezę. Ich ciała wyrywają się z sukien-więzień.

Agnieszka Koecher-Hensel

Wystawę zrealizowała *Unia Teatr Niemożliwy* przy współudziale Teatru *Lalka* w Warszawie

Scenariusz: Agnieszka Koecher-Hensel

Projekt aranżacji: Joanna Braun Współpraca przy realizacji: Zofia Smoleń i Zbigniew Kornatowski

AGNIESZKA KOECHER-HENSEL (ur.1949), historyk teatru, krytyk. Ukończyła Wydział Filologii Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego i Podyplomowe Studia Muzealne ze specjalizacją historii sztuki na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od 1979 jest pracownikiem Zakładu Historii i Teorii Teatru Instytutu Sztuki Polskiej Akademii Nauk, od 2004 w zespole redakcyjnym *Pamiętnika Teatralnego*. Od 2003 wykłada historię teatru i scenografii w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (Katedra Scenografii).

Swoje prace badawcze i autorskie poświęca zagadnieniom współczesnego teatru – rozwojowi inscenizacji, reżyserii i scenografii.. Artykuły problemowe, eseje, rozmowy z artystami i recenzje z przedstawień publikuje w czasopismach teatrologicznych (*Pamiętnik Teatralny*, *Dialog*, *Teatr*, *Scena*, *Teatr Lalek*) i wydawnictwach książkowych. Jest redaktorem i współautorem książek o twórczości najwybitniejszych polskich scenografów: *Polska plastyka teatralna – ostatnia dekada*, 1991, *The Magic of Theatrical Space*, 1995, *Pejzaże polskiej sceny*, 1999, *Józef Szajna i jego świat/ Józef Szajna and His World*, 2000.

Zajmuje się również przygotowaniem wystaw popularyzujących w Polsce i zagranicą osiągnięcia polskiej plastyki teatralnej. Była komisarzem generalnym polskiej reprezentacji na Praskim Quadriennale Scenografii i Architektury Teatralnej PQ'91 i PQ'95.

Wystawa fotografii teatralnych pt.*Piszę sztuki, ale do teatru nie chodzę*. Teatr Witolda Gombrowicza prezentuje najwybitniejsze inscenizacje dzieł Gombrowicza na świecie, począwszy od pierwszych realizacji (*Iwony, księżniczki Burgunda* w reż.Haliny Mikołajskiej w Warszawie w 1957 r. i *Ślubu* w reżyserii Jerzego Jarockiego w Gliwicach 1960, Jorge Lavellego w Paryżu 1963) do realizacji w 2004 - Roku Gombrowicza.

Konkurs na plakat na IV Międzynarodowy Festiwal Teatru Lalek i Animacji Filmowej

Od początku istnienia Międzynarodowego Festiwalu Teatru Lalek i Animacji Filmowej dla Dorosłych *Lalka też Człowiek* towarzyszą mu wystawy i konkursy.

W roku 2009 to, jak zwykle:

- konkurs na plakat Festiwalu *Lalka też Człowiek* 2009
- wystawa prac nadesłanych na konkurs plakatów *Lalka też Człowiek* w Starej Prochowni oraz
- wystawa fotografii *Artyści/Rzemieślnicy - Narodziny Lalki* w Starej Prochowni.
- wystawa plakatów *lalka w polskim plakacie* – Biblioteka Uniwersytetu Warszawskiego na Dobrej
- wystawa *Infantki – Infamii Joanny Braun*
- konkurs *Zamienię Człowieka w Lalę*, przeprowadzony wspólnie z artystką Beą Ihnatowicz
- wystawa prac Bei Ihnatowicz – *Zamieniam Człowieka w Lalę* w Ścieżce połączona z warsztatami tworzenia lalki i jej animacji

Konkurs na plakat *Lalka też Człowiek* jest ogłaszany rokrocznie, a rozstrzygany w lipcu każdego roku. W roku 2009 nagrodę główną zdobyła Grażyna Kupisiewicz

(...) Wiadomo, od plakatu zapowiadającego zdarzenie kulturalne oczekujemy, żeby informował wyrazistym krojem czcionki i lapidarnym znakiem plastycznym, no, i żeby był artystyczny. Plon tegorocznego konkursu prezentuje się bardzo ciekawie: wielość stylistyczna, niebanalne skojarzenia, pokonana trudność złączenia teatru i filmu bez homogenizowania odrębnych dziedzin twórczości, funkcja informująca niezagubiona. O każdym projekcie można powiedzieć, że jest sztuką. Prymusem został czarno-biały plakat Grażyny Kupisiewicz. Dwie postacie-pajacyki w kostiumach w romby z widocznymi sznurkami do poruszania nimi mają dalekowschodnie rysy twarzy i znajdują się w płaskiej przestrzeni stamtąd. Spozrzęgląszy je, wzrok na moment nieruchomieje, tak jak one, a kiedy powieki mrugną, patrzący już wie, że nie zapowiadają dziecinnej zabawy, dopiero potem czyta

napisy. Ten plakat przyciąga, ale wcale się nie panoszy w towarzystwie innych prac, widz pozostaje wolny w swoim wyborze faworyta (...) – (artinfo Marzenna Guzowska)

Wystawa fotografii Artyści/Rzemieślnicy - Narodziny Lalki

Wystawa fotografii *Artyści/Rzemieślnicy – Narodziny Lalki*, pokazuje artystyzm i rzemiosło konieczne do powstania lalki – bohaterki i jednocześnie środka przekazu/uzewnętrznienia animacji. Poprzez zdjęcia uczestniczyć niejako możemy w tajemnym momencie narodzin lalki.

W tym roku przedstawić chcieliśmy trójkę inaczej funkcjonujących, jednakże podobną dziedziną parających się artystów:

Adam Walny – prowadzący swój własny teatr lalek,

Małgorzata Drądzikowska – kierownik Pracowni w warszawskim Teatrze *LALKA*,

Bea Ihnatowicz – samodzielna krakowska artystka nieuprawiająca sensu stricto teatru, zafascynowana jednakże tajemnicą lalki.

Zaobserwować między innymi możemy, proces powstawania *Bożenki* i *Becketta* – Bei Ihnatowicz. Od gipsowych, jeszcze

bez charakteru głów przechodzimy przez proces określania kształtów, kolorystyki, zaprzyjaźniania się ze spoglądającymi na nas twarzami, aż po pojawiające się magiczne, pozwalające ożywić postać, sznurki. Z Beą Ihnatowicz jest też związany konkurs *Zamienię Lalkę w Człowieka*, gdzie nagrodą główną jest lalka wykonana przez Artystkę (laureatkę konkursu na plakat *Lalka też Człowiek 2008*) na podstawie fotografii zwycięzcy konkursu.

BEA IHNATOWICZ artystka plastyk z Krakowa; absolwentka szkoły filmowej w Katowicach, a aktualnie – studentka Podyplomowego Studium Scenografii na krakowskiej ASP. Pasjonatka opery, teatru lalek, muzyki współczesnej, podróży i kotów.

Twórczyni kolekcjonowanych na całym świecie, oryginalnych marionetek.

Adam Walny - z zawodu snycerz i reżyser, z zamiłowania lalkarz - konstruktor. Lalkowe idee realizuje przede wszystkim w autorskim teatrze (Walny-Teatr), choć zdarza się, że przyjmuje zamówienia innych teatrów (Teatr Nowy w Łodzi, Teatr Muzyczny w Gdyni, itp.). „Pracownia jest domem lalki, jej pierwszy teatrem. Tam lalka uczy się chodzić, wykonuje pierwsze gesty, pozbawione pozy i obcej sobie dramaturgii. Teatr lalki, który lubię to teatr widziany przez dziurkę od klucza pracowni lalkarskiej.” Píše Walny w swej książce *Teatr Przedmiotu. Kulisy warsztatu, arkana rzemiosła*.

Zdjęcia lalek, które Państwo mogą oglądać pochodzą z czterech autorskich realizacji: *Motyl* - nagroda za wizję na Festiwalu *Lalka też Człowiek* w Warszawie, *Genesis* - Grand Prix na Festiwalu Teatrów Niezależnych w Ostrowie Wlkp.,

Misterium Narodzenia - nagrodzony przez POLUNIMĘ jako najbardziej lalkowy spektakl na Festiwalu *Lalka też Człowiek* oraz najnowszy spektakl *Dziadek*.

Adam Walny - mastered in wood carving, a director, puppeteer from passion. His puppet ideas realizes in own theatre (Walny-Theatre), sometimes works for another (Teatr Nowy w Łodzi, Teatr Muzyczny w Gdyni). "Workshop is a house of puppet, her first theatre. Here she learns how to walk, does her first gesture, free of her future function. Puppet theatre that I like, is this what we can see through a keyhole of the workshop room." Writes Walny in his book "Teatr Przedmiotu. Kulisy warsztatu, arkana rzemiosła." (Object Theatre. Secrets of the workshop). Pictures that you can see, come from four authors puppetshows: "Motyl" (Butterfly) - prized for vision on Festival "Lalka też Człowiek" in Warsaw, "Genesis" (Grand Prix on Festival of Independent Theaters in Ostrow Wlkp.), "Misterium Narodzenia" (Mystery of Birth) - prized from POLUNIMA as the most "puppetry show" of the festival "Lalka też Człowiek", and the new one "Dziadek" (Grandfather).

Adam Walny
33-160 Ryglice
Podkarpacka 1
Tel. +48 692 132 904
+48 14 6541 822
e-mail: wanly-teatr@wp.pl

Artyści/Rzemieślnicy – Narodziny lalki

Zdjęcia autorstwa Piotra Węclewskiego, które można spotkać na Wystawie w Galerii *Stara Prochownia*, wykonane w pracowni Teatru *LALKA*

1. Konstrukcje do lalek ze spektaklu *Kopciuszek* wykonane w pracowni konstruktorskiej.
2. Na zdjęciu Małgorzata Drądzikowska przy lalkach do spektaklu *Kopciuszek*.
3. Lalki w czasie produkcji.

Małgorzata Drądzikowska
Kierownik Pracowni w Teatrze *LALKA*
tel (22)6566940

Wystawa plakatów w BUW

W ulicze Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie – wystawa polskich plakatów, poczynawszy od lat siedemdziesiątych, związanych z motywem lalki, manekina, marionetki. Zwycięskie plakaty *Lalka też Człowiek 2006-2009* wiszą w godnym i przeznaczonym towarzystwie nestorów Polskiej Szkoły Plakatu. Możemy zobaczyć między innymi plakaty Henryka Tomaszewskiego, Jana Młodożeńca, Jana Lenicy, Eidrigeviciusa Stasysa, Wiesława Walkuskiego, Waldemara Świerzego, Eugeniusza Get-Stankiewicza, Franciszka Starowieyskiego. Unikalna możliwość zobaczenia Mistrzów i ich podejścia do Teatru Lalek dla Dorosłych urzeczywistniona dzięki współpracy z Galeria w BUW, prowadzona przez Włodka Orla i Darka Zgutke.

Wystawa i warsztaty w Ścieżce

Wystawa i warsztaty w Ścieżce (Stowarzyszeniu i pracowni plastycznej dla dorosłych): Emocje i ożywienie lalki pokazujące proces powstawania różnych rodzajów lalek teatralnych: marionetek, pacynek. Ich współistnienie z autorem: tym, który kreuje lalkę i tym, który pracując z nią : bawi i wzrusza – lalkarzem.

1. KÓŁKO I KRZYŻYK – Toe-Tactic

Reżyseria: Emily Hubley, USA,
film pełnometrażowy, fabularny z elementami animacji
(warszawska premiera) 84 min
Film fabularny z elementami animacji

Na wiadomość, że dom w którym się wychowała został sprzedany Mona Peek pograża się w spóźnionym żalu po śmierci ojca. Bohaterka wraca tam, aby wykopać schowany kawałek kości ojca i nawiązuje kontakt metafizyczny e z czterema rysunkowymi, grającymi w tajemniczą grę w innym wymiarze. Psy na zmianę zaczynają ingerować w jej życie. Za ich sprawą nieznanymi wszystkim o niej wiedzą, przedmioty gubią się i odnajdują...

2. Nowa polska animacja

– filmy dyplomowe, etiudy i debiuty studentów prof.

Jerzego Kuci (ASP w Krakowie)

<i>Sufler</i>	Przemysław Świda	2003	7'30"
<i>Zastygłe</i>	Maria Görlich	2006	9'10"
<i>Schadzka</i>	Izabela Bartosik	2003	4'40"
<i>Stupajkop</i>	Andrzej Zaręba	1992	10'
<i>Imago</i>	Magda Piwowarczyk	2004	3'20"
<i>Wszystko płynie</i>	Edyta Turczanik	2007	8'
<i>Jutro</i>	Katarzyna Agopsowicz	2005	7'
<i>Cały ten szmal</i>	Tomasz Głuc		3'
<i>Po jabłkach</i>	Marta Pajek	2005	5'20"
<i>Printed rainbow</i>	Gitanjali Rao	2006	15'
Referat	Łukasz Pazera		3'20"

Jerzy Kucia, Scenarzysta, producent i reżyser filmów animowanych, profesor ASP w Krakowie, gdzie od 1981 prowadzi Pracownię Rysunku Filmowego. Debiut reżyserski w 1972; od 1992 - również producent swoich filmów. Członek zarządu ASIFA (Association Internationale du Film d'Animation). W latach 1994-1997 wiceprezydent ASIFA. Liczne nagrody na międzynarodowych festiwalach animacji na całym świecie. członkiem ASIFA, w latach 1994-1997 był jej wiceprezydentem. Prowadzi coroczne Międzynarodowe Warsztaty Filmu Animowanego.

3. Nowa animacja światowa i polska (2008-2009)*Madame Tutli Putli*

Reżyser: Chris Lavis i Maciek Szczerbowski (Kanada), 17.20 min

Madame Tutli Putli odjeżdża nocnym pociągiem z całym swoim dobytkiem i upiorami przeszłości. Dzień się ma ku końcowi i nagle zdaje sobie sprawę, że znalazła się w środku koszmarnej metafizycznej przygody...

**DOROTA ANNA
DĄBEK
DYREKTOR
I TWÓRCA
FESTIWALU ANIMO
fot. G. Małkowski**

1. Toe-Tactic

Director: Emily Hubley, USA, 2008

Warsaw premiere, 84 min

Feature film combined with animation.

When Mona Peak learns her childhood home has been sold, she is thrown into grief for her dead father. She returns to the house to dig up a piece of bone that she had buried there and triggers a metaphysical connection to an esoteric game played in another dimension by four animated dogs. The dogs take turns messing with Mona's life; strangers are all-knowing, objects are lost and found...

2. New Polish Animation

– Films by Prof. Jerzy Kucia's students – diploma films, etudes and debuts (Academy of Fine Arts in Cracow)

<i>Sufler</i>	Przemysław Świda	2003	7'30"
<i>Zastygłe</i>	Maria Görlich	2006	9'10"
<i>Schadzka</i>	Izabela Bartosik	2003	4'40"
<i>Stupajkop</i>	Andrzej Zaręba	1992	10'
<i>Imago</i>	Magda Piwowarczyk	2004	3'20"
<i>Wszystko płynie</i>	Edyta Turczanik	2007	8'
<i>Jutro</i>	Katarzyna Agopsowicz	2005	7'
<i>Cały ten szmal</i>	Tomasz Głuc		3'
<i>Po jabłkach</i>	Marta Pajek	2005	5'20"
<i>Printed rainbow</i>	Gitanjali Rao	2006	15'
Referat	Łukasz Pazera		3'20"

Jerzy Kucia

Director, scripwriter and producer of animated films, professor of the Academy of Fine Arts in Cracow where he runs animated film studio at (from 1981). Debut in 1970, from 1982 also produ-

4

Międzynarodowy 8 Festiwal ANIMO Kwidzyn

A8

- równość w kulturze...

ANIMO:

- to pionierski festiwal walczący o równość w dostępie do dóbr kultury dla niewielkich ośrodków miejskich,
- nie chce dopuścić do wyłudnienia kulturalnego, izolacji a przede wszystkim braku tożsamości kulturowej,
- przeciwdziała zapóźnieniu kulturowemu,
- sprzeciwia się kategoryzacji: kultura małych miast i dużych metropolii.

A8

- nie prowincji niegramiarskiej...

ANIMO:

- to wydarzenie kulturalne organizowane poza przestrzeń wielkomiejską, na wysokim poziomie artystycznym,
- zwraca uwagę środowisk artystycznych i opiniotwórczych na wydarzenia kulturalne w małych ośrodkach miejskich,
- burzy przekonanie, że widz prowincjonalny to widz niewymagający.

A8

- sztuka animacji...

ANIMO:

- to zarówno animacja w sensie artystycznego środka wyrazu jak i działań edukacyjno - społecznych,
- promuje sztukę animacji teatru lalek, teatru przedmiotu, teatru plastycznego...
- prezentuje sztukę filmu animowanego,
- przedstawia projekty muzyczne w konwencji widowiska teatralnego,
- propaguje działania edukacyjne dedykowane integracji pokoleń,
- prowokuje do dyskusji o problematyce społecznej.

A8

- niezależność...

ANIMO:

- to zależy od mecenasów, niezależny ideowo festiwal,
- to zależy od widza, niezależny twórczo festiwal,
- to zależy festiwal od niezależnych teatrów...

Muto

Reżyser: Blu (Włochy), 6.50 min

Surrealistyczna animacja grafitti, malowanego na ścianach domów w Buenos Aires i Baden.

Brzytwa

Reżyser: Grzegorz Koncewicz (Polska), 10.30 min

Mroczna historia gabinetu golibrody w konwencji staroświeckiej czarnej komedii.

Wujek

Reżyser: Maciej Sznabel (Polska), 8 min

Animowana groteska o rodzinie, nieoczekiwanej przemianie i przekraczaniu granic w narracji dziesięcioletniego chłopca.

cer. Member of ASIFA board, 1994-97 its vice-president. Numerous awards at international film festivals.

3. New Polish and World Animation (2008-2009)

"Madame Tutli Putli"

Director: Chris Lavis i Maciek Szczerbowski (Canada), 17.20 min

Madame Tutli Putli boards the night train, weighed down with all her earthly possessions and the ghosts of her past. As day descends into dark, she finds herself caught up in a desperate metaphysical adventure...

"Muto"

Director: Blu (Italy), 6.50 min

Surrealistic animation of grafitti, painted on the walls of houses in Buenos Aires and Baden

"The Razor"

Director: Grzegorz Koncewicz (Poland), 10.30 min

A dark story about a barber shop in a convention of an old black comedy.

"The Uncle"

Director: Maciej Sznabel (Poland), 8 min

An animated grotesque about a family, transformation and transgressing boundaries as narrated by 10-year old boy.

Nagrody Jury IV Międzynarodowego Festiwalu Teatru Lalek i Animacji Filmowej dla Dorosłych **LALKA TEŻ CZŁOWIEK**

Nagroda *Cudnej Chwili* 2009 – za piękny moment animacji, przyznawana przez *Unię Teatr Niemożliwy*, w postaci rzeźby z brązu: *Noemi*, autorstwa Ewalda Kornka (replika rzeźby ze spektaklu *Opcje życia* według prof. Leszka Kołakowskiego)

1. Za wyrażenie życia lalką (dla najlepszej/ego aktorki/a)
2. Za wyrażenie lalką teatru (za kreatywność)
3. Grand Prix za wyrażenie teatru lalką (za najlepszy spektakl Festiwalu)

Ponadto będą przyznawane nagrody:

- Jury Studentów Wiedzy o Teatrze warszawskiej Akademii Teatralnej – nagroda *Stowa za pointę*,
- Nagroda Publiczności w postaci *zaproszenia w ciemno* zespołu na najbliższą edycję Festiwalu (2010)
- Dyplom Honorowy Polskiego Ośrodka Lalkarskiego POLUNIMA

Dopuszcza się możliwość przyznawania nagród przez chętnych

Nagrody ufundowali:

Urząd m. st. Warszawy

Unia Teatr Niemożliwy

Prezes *Unii Teatr Niemożliwy*

Nagroda Jury Studenckiego Wiedzy o teatrze *Stowa za pointę*

KRYSTYNA ŻUCHOWSKA

Aktor – lalkarz. Od pół wieku rzecznik i *spiritus movens* twórczości teatru lalek dla dorosłych. W początku lat 70-tych wykładowca SATL (Wrocław), współpraca przy tworzeniu spektakli Sceny Estradowej (dla dorosłych) Wrocławskiego Teatru Lalek, potem: aktorka warszawskiego Teatru *LALKA*, *Fraszka*, współpraca z TVP (*Polskie Zoo*, *szopki noworoczne*, *wielkanocne*).

Tłumaczenia (Jacinto Benavente, Alfred Jarry, Lemerrier de Neuville). Adaptacje (anonim *Rzecz o Alkaszynie i Nikolecie*, Stanisław Wyspiański *Wesele*, Leszek Kołakowski *Klucz niebieski czyli Opowieści budujące z historii świętej ze-*

brane ku pouczeniu i przestrodze) Członek Międzynarodowego Stowarzyszenia Artystów Lalkarzy UNIMA.

Współtwórca, konsultant, członek Komisji Jury Festiwalu *Lalka też Człowiek*.

HILARY CHAPLAIN

W ubiegłym roku, zdobyła nagrodę dla Najlepszego Aktora za spektakl *A Life in Her Day*. Obecnie prezentuje go na *turnee* po USA i świecie. Z wielkim sukcesem prezentowany był także w Polsce na Międzynarodowym Festiwalu Solistów Lalkarzy w Łodzi, gdzie otrzymał Grand Prix. Swój spektakl, Hilary prezentowała w ponad 20 krajach na całym świecie. Jako aktorka, Hilary była członkiem *Largely/New York* Billa Irvinga, występowała na Broadwayu i w Delacorte Theatre w Central Parku oraz jako Goddess Ceres w *The Tempest* – wyprodukowanym przez New York Shakespeare Festival w reżyserii George C. Wolfe. 1994 roku zagrała w nagrodzonym

Oscarem filmie *Forrest Gump*, wcieliła się w rolę prawnika w *Law and Order Criminal Intent* a także zagrała znaczącą rolę w *Late Night with David Letterman*. Przez sześć lat pracowała z *American Repertory Theatre* zarówno w Cambridge jak i na wyjazdach.

Od 1987 roku w szpitalach Nowego Yorku zabawiała dzieci jako *Super Pielęgniarka* w ramach prestiżowego programu *Big Apple Circus Hospital Clown Program*, a w uznaniu dla Jej wiedzy i umiejętności, została zaproszona by nauczać w *Hospital Clowning Internationally*.

Uczyła także w *Movement Theatre*, *Physical Comedy* oraz *Theatrical Clown*, przez ponad osiem lat była wykładowcą w Nowojorskim Uniwersytecie w katedrze sztuki.

W sezonie zimowym 2009/2010 Hilary będzie występować w *Kristallpalast Varieté* w Lipsku

Hilary Chaplain won the prize in last year's competition for Best Acting for her show *A LIFE IN HER DAY*. She is currently touring this show in the US and internationally. Most recently, the show was presented in Poland at the *Arlekin International Solo Puppetry Festival* where it won Grand Prize. As a solo performer, Hilary has appeared in over 20 countries around the world.

As an actress, Hilary was an original cast member in Bill Irwin's *Largely/New York* and appeared on Broadway and at the Delacorte Theatre in Central Park as the Goddess Ceres in the New York Shakespeare Festival production of *The Tempest* directed by George C. Wolfe. She played a featured role in the 1994 Oscar winning movie *Forrest Gump*, a lawyer on *Law and Order Criminal Intent* and made a special appearance on *Late Night with David Letterman*. She spent 6 years working with the *American Repertory Theatre* both in Cambridge and on tour.

Hilary has been entertaining children in NYC hospitals as "Nurse Nice" of the renowned *Big Apple Circus Hospital Clown Program*² (since 1987) and has been invited to teach *Hospital Clowning Internationally*. She also teaches *Movement Theatre*, *Physical Comedy* and *Theatrical Clown* and was an Adjunct Professor at NYU's Tisch School of the Arts for over 8 years.

Hilary will be appearing at the *Kristallpalast Varieté* in Leipzig, Germany for the 2009 - 2010 winter season.

BARTŁOMIEJ MIERNIK

Trzydziestolatek, sekretarz redakcji miesięcznika *Teatr*. Urodzony w wiosce na Podkarpaciu, kształcony w stolicy. Absolwent Wydziału Wiedzy o Teatrze warszawskiej Akademii Teatralnej. Podczas studiów był stypendystą Ministra Kultury (2004/05), pracował na licznych festiwalach teatralnych. Autor recenzji, wywiadów i tekstów eseistycznych pisanych do *Teatru*, *Sceny* i *ballettanz*. Wł aściciel biszkoptowej labradorki Prady, z którą często spaceruje nad Wisłą. Interesuje się teatrem tańca, teatrem lalek, działaniami z pogranicza teatru i plastyki. Członek Jury Festiwalu.

FILMY

- 15.10.09**
czwartek
- 12:00**
KINO LUNA
1) *Jacek i Placek* – film pełnometrażowy
- 17:00**
2) *Nowe horyzonty animacji cz. I*
seans prowadzony przez Iwonę Mroczek
·Trylogia Adama Elliota
·Malpison
·Tajemnicze wyprawy Jaspiera Morello
- 19:00**
3) *Seans zamknięty* – film niespodzianka
- 16.10.09**
piątek
- 12:00**
KINO LUNA
1) *O Największej Klótni* wg Leszka Kołakowskiego
+ film o kręceniu tego filmu
+ seans prowadzony przez autora: Z. Koteckiego
- 17:00**
2) *Kółko i krzyżyk* – *Toe Tactic* – reż. Emily Hubley, USA, film pełnometrażowy, fabularny z elementami animacji
- 19:00**
3) *Najnowsza polska animacja* – filmy studentów ASP zrealizowane pod opieką prof. J. Kuci (Kraków)
- 17.10.09**
sobota
- 12:00**
KINO LUNA
1) *Entropia* - Wytwórnia Filmów Dziecięcych – Wrocław – filmy zrealizowane przez dzieci
- 17:00**
2) *Nowe horyzonty animacji cz. II*
seans prowadzony przez Iwonę Mroczek
·*Harvie Krumpet*·*Anna i Humorki*·*Miłość i Wojna*
- 19:00**
3) *Safari* – film Marka Serafińskiego – producenta *Inwentorium*
+ *Kradzież brylantów* – film archiwalny, nakręcony przed wojną, w łańcucie przez gości i właścicieli zamku
+ *Inwentorium śladów* - premiera warszawska filmu braci Quay
+ seans prowadzony przez Małgorzatę Sady – pomysłodawcę scenariusza, asystenta reżyserów, autorkę fragmentów muzyki *Inwentorium*
- 18.10.09**
niedziela
- 12:00**
KINO LUNA
1) *Jacek i Placek* – film pełnometrażowy
- 17:00**
2) *filmy wytwórni Nuku* – filmy wyprodukowane przez Estońską wytwórnię *NUKU*
- 19:00**
3) *Kółko i Krzyżyk* – *Toe Tactic* – reż. Emily Hubley, USA, film pełnometrażowy, fabularny z elementami animacji

SPEKTAKLE

- 19.10.09**
poniedz.
- 18.30**
TEATR LALKA
KAPELUSZ I GWIAZDY A OSPA WIETRZNA ALBO ROZMOWY Z NIENARODZONYM DZIECKIEM
Inspirowane tekstami Maurycego Maeterlinck (55min.) *Continuo Theatre Studio*, Czechy
- 20.00**
Galeria Stara Prochownia
Otwarcie wystawy: *Infantki* – infamki Joanny Braun
Kurator: Agnieszka Koecher-Hensel
- 20:45**
TEATR Stara Prochownia
DRUGI POKÓJ impresja wg Herberta (40 min.)
Unia Teatr Niemożliwy w partnerstwie ze *Sceną Lalkową KWIDZYN*, Polska
- 20.10.09**
wtorek
- 18.30**
Teatr LALKA
PAULINKA (50 min.) *Mohylewski Teatr Lalek*, Białoruś
- 20.30**
TEATR Stara Prochownia
SZTUKA NA CZTERY RĘCE CZYLI JAK ZROBIĆ WSZYSTKO BEZ NICZEGO (55min.) *Suitcase-duet* Kvam Rosja
- 18.30**
Teatr LALKA
MAGICZNE DRZEWO (40 min.) Cengiz Ozeg, Turcja
- 21.10.09**
środa
- 20.00**
TEATR Stara Prochownia
VALERIE wg *Valerie ou la semaine des merveilles* Vítězslava Nezvala (60 min.) BTL Białostocki Teatr Lalek, Polska
- 22.10.09**
czwartek
- 20.00**
TEATR Stara Prochownia
SPLEEN – Charles Baudelaire: Poem in Prose”(65 min.) *Figurentheater Wilde&Vogel*, Niemcy
- 23.10.09**
piątek
- 20.00**
TEATR Stara Prochownia
OCCASIONALLY OVID (65 min.), Helen Ainsworth Wielka Brytania
- 24.10.09**
sobota
- 20.00**
TEATR Stara Prochownia
SKRAWKI – wg *Otella* Williama Szekspira (50 min.), *Teatr Malabar Hotel*, Polska
- 25.10.09**
niedziela
- 14.00**
TEATR Stara Prochownia
ŚWINTY PROUTTO (35 min.) Compagine Mittes de Spectacles, Francja
- 18.00**
TEATR Stara Prochownia
LALKI, MOJE CICHE SIOSTRY (60 min.) *Teatr Ognia i Papieru*, Polska
- 19.30**
TEATR Stara Prochownia
OGŁOSZENIE WERDYKTU JURY, ZAKOŃCZENIE FESTIWALU

CODZIENNIE PRZED I PO SPEKTAKLU **GALERIA Stara Prochownia**
miniatura: *PEEPSHOW* spektakl trwa 6 min. wyłącznie dla widzów dorosłych,
Skramlehjulet Dukketeatr, Norwegia

Ludzie Festiwalu

Marek b. Chodaczyński
dyrektor Festiwalu
reżyser teatru lalek
filtrowa@wp.pl
latec@op.pl
tel.: 0-606447322

Marek Żurawski
dyrektor organizacyjny Festiwalu
kompozytor, muzyk
marzur@poczta.onet.pl
latec@op.pl
tel.: 0-606495854

Piotr Stec
Unia Teatr Niemożliwy,
Scena Lalkowa,
młody menedżer kultury,
na Festiwalu proszę się zwracać
do Piotra także w sprawach
technicznych
+48 666 812 944
stecpiotr.utn@gmail.com
stecpiotr.sl@gmail.com
latec@op.pl

Liliana Sobieska
szefowa Public Relation
biuro@lalkatezczlowiek.pl

Barbara Wajer
szefowa administracji
Teatru Stara Prochoffnia
tel.: 022 635 89 64

Ewa Jaczyńska
szefowa wolontariatu,
obsługa widza, rezerwacje,
biuro@lalkatezczlowiek.pl
latec@op.pl
tel.: 0-728386320

Agnieszka Szczepańska
scenograf
autorka znaku Festiwalu
Lalka też Człowiek

Grażyna Kupisiewicz
grafik
autorka projektu plakatu 2009
i folderu do festiwalu 2009

Zamieszczone opisy spektakli i działań pochodzą od twórców

Warszawa 26 października 2008 r.

Werdykt Jury III Międzynarodowego Festiwalu
Teatrów lalek dla Dorosłych
LALKA TEŻ CZŁOWIEK

1. Za wyrażenie życia lalką (dla najlepszej aktorki)
– Hilary Chaplain USA,
spektakl autorski *Dzień z życia kobiet*
2. Za wyrażenie życia lalką (dla najlepszej aktorki)
– Nadelina Roselinova Bułgaria,
spektakl *Jak wam się podoba* Teatru z Burgas
3. Za wyrażenie życia lalką
(dla najbardziej obiecującego lalkarza)
– Henryk Hryniewicki Polska,
spektakl autorski *Cud-nie*
4. Za wyrażenie lalką teatru (za kreatywność)
– Adam Walny, Polska
spektakl autorski *Motyl*
5. Grand Prix za wyrażenie teatru lalką
(za najlepszy spektakl Festiwalu)
– Andreas Lenart, Węgry
Teatr Mikropodium *Con anima*

Gilda Martin
Krystyna Zuchowska
Aleksiej Leliawski
Hanaa Abdel Fattah Metwaly
Bartłomiej Miernik

Ponadto
Jury Studenckie Wiedzy o teatrze przyznało swoją
nagrodę *Słowa za pointę*,
Teatrowi Mikropodium *bo małe jest piękne*

Nagroda Publiczności w postaci *zaproszenia w ciemno*
zespołu na najbliższą edycję Festiwalu (2009 r.)
Kompania *Doomsday* – Białystok (za spektakl *Kąsanie*)
Białostocki Teatr Lalek (za spektakl *Biegum*)

Dyplom Honorowy Polskiego Ośrodka Lalkarskiego
POLUNIMA
Pani Izabeli Wądołowskiej za spektakl *MU*

Nagroda *Unii Teatr Niemożliwy Cudnej Chwili 2008*,
za piękny moment animacji – spaceru od i do huśtawki
w spektaklu *Overflow*, w postaci rzeźby z brązu: *Chelion*
autorstwa Ewalda Kornka (replika rzeźby ze spektaklu
Opcje życia)
– Pani Maayan Resnick (Teatr Hazira, Izrael)

Sponsorami nagród byli:
Urząd m.st. Warszawy
Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Unia Teatr Niemożliwy
Prezes *Unii Teatr Niemożliwy*

JURY VERDICT
of 3rd INTERNATIONAL FESTIVAL of PUPPET
THEATRES for ADULTS
“Puppet is a Human too”

for expression of life by the puppet (for actor)
Hilary Chaplain /USA/ - (*A Day in Her Life*)

Nadelina Roselinova /Bulgaria/ - (*As you like it*)

Henryk Hryniewicki /Poland/ - for young puppeteer -
(*Miracle-No*)

for expression of theatre by the puppet (for staging)
Adam Walny /Poland/ - (*Butterfly*)

for puppet expressions of theatre
- The Best performance of the Festival
Andreas Lenart /Hungary/ - (*Con Anima*)

Gilda Martin
Krystyna Zuchowska
Aleksiej Leliawski
Hanaa Abdel Fattah Metwaly
Bartłomiej Miernik

Jury of the Knowledge of Theater students
“100 for the point”
For Mikropodium Theater from Hungary – because
small is beautiful

Audience Prize
Invitation In the dark for next year edition
Kompania *Doomsday* - (*Biting*)
Białostocki Teatr Lalek - (*The Pole*)

An Honorary Diploma of Polish Puppeteers Center
POLUNIMA
Miss Izabel Wądołowska - (MU)

The Prize of the *Unia Teatr Niemożliwy*
of the *Wonderfull moment*
for beautiful moment of animation
– walking from and to the swing
in *Overflow*. Bronze sculpture
„Chelion” by Ewald Kornek
for Maayan Resnick (Hazira Theater,
Israel)

Festiwal objęty patronatem honorowym:

Prezydent
m.st. Warszawy

Polski Ośrodek
Lalkarski POLUNIMA

Sponsorzy:

NARODOWY
INSTYTUT
AUDIOWIZUALNY

CZESKIE CENTRUM
ČESKÉ CENTRUM

Dziękujemy firmie Prolight za refleks

Patroni medialni:

Radio PiN

Partnerzy:

www.sieczka.art.pl

4 Międzynarodowy 8 Festiwal ANIMO Kwidzyn

Festiwal powstał
dzięki dofinansowaniu
ze środków m.st. Warszawy

tak wogóle to my nie
ale tak w ogóle to my tak

www.uniateatrniemozliwy.pl
www.lalkatezczlowiek.pl